

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
ΕΝΩΠΙΟΝ: Α. Δαυΐδ, Π.Ε.Δ.

Αρ. Αγωγής: 5893/2013

Μεταξύ:

1. ΔΔ.... ΣΣ....
2. ΑΑ.... ΣΣ....
3. ΝΝ.... ΣΣ....
4. ΑΓ.... ΣΣ....

Ενάγοντες

- και -

1. Bank of Cyprus Company Limited, εκ Λευκωσίας
2. Διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου
3. Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου και υπό την ιδιότητα της ως Αρχή Εξυγίανσης της Bank Of Cyprus Public Company Limited
4. Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω του Γενικού Εισαγγελέα

Εναγόμενοι

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 09.06.2023

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ:

Για τους ενάγοντες: κ. Χ. Γαλανός μαζί με τον κ. Γ. Ζαβρό για Μ.
Κυπριανού & Co LLC

Για την εναγόμενη 1: κ. Σ. Κόκκινος για Χρυσ αφίνης & Πολυβίου Δ.Ε.Π.Ε.

Για τους εναγόμενους 2 & 3: κα Θ. Ραφτοπούλου για Αλέκος Ευαγγέλου &
Συνεργάτες Δ.Ε.Π.Ε.

Για την εναγόμενη 4: κα Ε. Φλωρέντζου για Γενικό Εισαγγελέα της
Δημοκρατίας

ΑΠΟΦΑΣΗ

Σύμφωνα με την εκδοχή των εναγόντων, όπως αυτή αναδιπλώνεται στο Ειδικά Οπισθογραφημένο Κλητήριο Ένταλμα που καταχώρησαν δρομολογώντας την υπό τον ως άνω αριθμό και τίτλο αγωγή, οι τελευταίοι, διαμένοντες στην Ελλάδα, διατηρούσαν κατά πάντα ουσιώδη χρόνο λογαριασμό προθεσμιακής κατάθεσης στην εναγόμενη 1 τράπεζα, με αριθμό ΧΧΧΧΧΧΧΧΧΧΧΧ, ο οποίος κατά την 15.03.2013, παρουσίαζε υπόλοιπο ύψους €978,480.70. Εξυπηρετούνταν, ως πελάτες της ως άνω τράπεζας, από το τμήμα-κατάστημα της Ιδιωτικής Τραπεζικής (Private Banking) της τελευταίας. Η παράλειψη της εναγόμενης 1 να εκτελέσει σχετική εντολή τους για μεταφορά ολόκληρου του ως άνω ποσού, πλην €250, σε λογαριασμό που οι ενάγοντες διατηρούσαν σε συγκεκριμένο υποκατάστημα της εναγόμενης 1 τράπεζας στην Ελλάδα, αποτέλεσε την αφορμή για τη δρομολόγηση της υπό συζήτηση αγωγής τους.

Ως ειδικότερα προκρίνεται στις δικογραφημένες θέσεις των εναγόντων, κατά ή περί της αρχής Μαρτίου 2013, αποφάσισαν να μεταφέρουν τα κεφάλαια του ως άνω καταθετικού λογαριασμού σε λογαριασμό στο υποκατάστημα της εναγόμενης 1 στην περιοχή Νέος Κόσμος στην Ελλάδα. Στις 8.3.2013, ο ενάγων 1 – πατέρας των εναγόντων 2 και 3 και υιός της ενάγουσας 4 – απέστειλε ηλεκτρονικό μήνυμα σε λειτουργό εξυπηρέτησης του καταστήματος ιδιωτικής τραπεζικής Λευκωσίας της εναγόμενης 1, (στο εξής Private Banking) ειδικότερα στον ΚΠ, ζητώντας οδηγίες αναφορικά με τις ενέργειες που έπρεπε εκ μέρους των εναγόντων να γίνουν για τον επαναπατρισμό στην Ελλάδα των κεφαλαίων του ως άνω λογαριασμού. Στις 11.3.2013, απέστειλε νέο ηλεκτρονικό μήνυμα σε άλλη υπάλληλο του ίδιου τμήματος της εναγόμενης 1, την ΣΠ, αντίγραφο του οποίου στάλθηκε επίσης στον ΚΠ. Την ίδια μέρα, η ΣΠ επικοινωνήσε μαζί του τηλεφωνικά, ενημερώνοντας τον για τα αναγκαία διαβήματα που θα έπρεπε να γίνουν ούτως ώστε τα κεφάλαια του ως άνω καταθετικού λογαριασμού να μεταφερθούν στο υποκατάστημα Νέου

Κόσμου της εναγόμενης 1 στην Ελλάδα. Ως οι οδηγίες, συμπληρώθηκαν από την πλευρά των εναγόντων σχετικά έντυπα, τα οποία, αφού παραδόθηκαν στις 15.3.2013 στο υποκατάστημα της εναγόμενης 1 στον Νέο Κόσμο στην Ελλάδα, την ίδια μέρα αποστάλθηκαν στο κατάστημα Private Banking της εναγόμενης 1 στη Λευκωσία. Υπάλληλος της εναγόμενης 1 στο υποκατάστημα Νέου Κόσμου, επικοινωνήσε την ίδια μέρα με υπάλληλο της εναγόμενης 1 στο εν λόγω κατάστημα στη Λευκωσία, η οποία επιβεβαίωσε το γεγονός ότι όλα τα απαραίτητα έγγραφα λήφθηκαν και ότι θα προχωρούσαν με τη διεκπεραίωση των εντολών. Παρά ταύτα και παρά τις αλληπάλληλες επικοινωνίες του ενάγοντα με την εναγόμενη 1, η τελευταία, εξ υπαιτιότητας δικής της και/ή των υπαλλήλων της, ουδέποτε προχώρησε στην εκτέλεση των ως άνω εντολών των εναγόντων. Στο μεταξύ, συμπληρώνουν, στις 25.3.2013, επετεύχθη συμφωνία μεταξύ Κυπριακής Δημοκρατίας του Eurogroup και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, ουσιώδης όρος της οποίας ήταν, μεταξύ άλλων, η εξυγίανση με ίδια μέσα της εναγόμενης 1 και της Λαϊκής Τράπεζας. Στα πλαίσια της εξυγίανσης της εναγόμενης 1 λήφθηκαν διάφορες αποφάσεις και εκδόθηκαν διάφορα διατάγματα, στα οποία παραπέμπουν. Αποτελεί θέση των εναγόντων ότι η εναγόμενη 1 δεν εκτέλεσε έγκαιρα και/ή καθόλου την εντολή τους για μεταφορά κεφαλαίων από τον ως άνω καταθετικό λογαριασμό τους σε λογαριασμό στο υποκατάστημα Νέου Κόσμου της εναγόμενης 1 στην Ελλάδα, με αποτέλεσμα, ενόψει της εξέλιξης των γεγονότων που αφορούσαν την εξυγίανση και της εναγόμενης 1, ο καταθετικός λογαριασμός που οι ενάγοντες διατηρούσαν στην Κύπρο, να απομειωθεί ή/και να τύχει επέμβασης δυνάμει των διαταγμάτων εξυγίανσης. Ειδικότερα, 47.5% των μη ασφαλισμένων ποσών του καταθετικού τους λογαριασμού, μετατράπηκαν σε Συνήθεις Μετοχές της εναγόμενης 1 με Ονομαστική Αξία εκάστης, €1,00. Ειδικότερα, το συνολικό ποσό των €282.919,00 από τον ως άνω καταθετικό τους λογαριασμό, μετατράπηκε σε 282912 Συνήθεις Μετοχές της εναγόμενης 1 με αποτέλεσμα κάθε ένας από τους ενάγοντες να απωλέσει ποσό ύψους €70.728,00, εξέλιξη με την οποία οι ενάγοντες ουδέποτε συμφώνησαν ή αποδέχτηκαν. Παρά τις αλληπάλληλες επικοινωνίες των εναγόντων προς την εναγόμενη 1, καλώντας την να προβεί σε εκτέλεση της εντολής ημερομηνίας 15.3.2013,

και/ή να αποζημιώσει τους ενάγοντες, η εναγόμενη 1 δεν έχει δώσει επαρκείς εξηγήσεις, ούτε έχει προβεί σε αποζημίωση των εναγόντων. Η εναγόμενη 1, υποστηρίζουν, παραβίασε τους όρους της συμφωνίας της με τους ενάγοντες και/ή τα εκ του νόμου απορρέοντα καθήκοντα της. Περαιτέρω, προκρίνουν ότι τα σχετικά διατάγματα εξυγίανσης είναι αντισυνταγματικά και παραβιάζουν ανθρώπινα δικαιώματα ως κατοχυρώνονται στην Ευρωπαϊκή Συνθήκη περί Προστασίας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και/ή στον χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και/ή εκδόθηκαν καθ' υπέρβαση του περί Εξυγίανσης Πιστωτικών και Άλλων Ιδρυμάτων Νόμου του 2013. Υποστηρίζουν παράλληλα ότι τα περιουσιακά στοιχεία της εναγόμενης 1 στην Ελληνική Δημοκρατία, (μεταξύ αυτών και το υποκατάστημα Νέου Κόσμου της εναγόμενης 1, στο οποίο οι ενάγοντες είχαν δώσει εντολή να μεταφερθούν κεφάλαια του πιο πάνω καταθετικού λογαριασμού) πωλήθηκαν στην «Τράπεζα Πειραιώς Α.Ε.», ως προνοείτο σε σχετικό διάταγμα, σε τιμή όμως πολύ χαμηλότερη από την πραγματική τους αξία. Αποτελεί επίσης δικογραφημένη θέση των εναγόντων, ότι οι εναγόμενοι 2 και 3 επέδειξαν αμέλεια και/ή παράβηκαν θέσμια και/ή δια του νόμου απορρέοντα καθήκοντα τους, αναφορικά με την ενάσκηση εποπτικού ελέγχου επί του τραπεζικού τομέα, ως επίσης προέβησαν σε ψευδείς παραστάσεις αναφορικά με την κατάσταση του τραπεζικού τομέα της Κύπρου και με το ενδεχόμενο να γίνει εξυγίανση των τραπεζών με συνεισφορά των καταθετών. Παραστάσεις επί των οποίων οι ενάγοντες βασίστηκαν, με αποτέλεσμα να συνεχίσουν να τηρούν στον καταθετικό λογαριασμό τους κεφάλαια τα οποία ήταν κατατεθειμένα εκεί, προκρίνοντας ότι στην απουσία τέτοιων δηλώσεων θα προέβαιναν νωρίτερα σε μέτρα για την ανάληψη και/ή μεταφορά των εν λόγω ποσών του καταθετικού λογαριασμού. Ομοίως αποδίδεται αμέλεια και/ή παράβαση θέσμιων και εκ του νόμου απορρέοντων καθηκόντων της εναγόμενης 4 σε σχέση με τη διαμόρφωση της οικονομικής πολιτικής, την κατάρτιση και παρακολούθηση της υλοποίησης του κρατικού προϋπολογισμού, την ενάσκηση φορολογικής πολιτικής και τη διαχείριση οικονομικών πόρων του κράτους κατά τη συνομολόγηση και/ή διαπραγμάτευση της συμφωνίας στο Eurogroup κατά την 25.3.2013. Ως αποτέλεσμα των πιο πάνω, υποστηρίζουν, έχουν υποστεί υλική ζημιά, ψυχική οδύνη και ταλαιπωρία,

έχοντας απωλέσει συνολικά το ποσό των €282.912,00 από τον ως άνω καταθετικό λογαριασμό, το οποίο έχει μετατραπεί σε μετοχές της εναγόμενης 1 σύμφωνα με τα διατάγματα εξυγίανσης, υποδεικνύοντας ότι οι εν λόγω μετοχές, τις οποίες ουδέποτε αποδέχτηκαν, δεν συνιστούν επαρκή αποζημίωση.

Παρεμβάλλεται πως παρά το γεγονός ότι στο Ειδικά Οπισθογραφημένο Κλητήριο Ένταλμα της υπό τον ως άνω αριθμό και τίτλο αγωγής, ως αυτό τελικά έχει τροποποιηθεί, προκρίνεται αριθμός βάσεων αγωγής και αιτητικών, πριν από την έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας, ο ευπαίδευτος συνήγορος των εναγόντων περιόρισε ουσιαστικά τα επίδικα ζητήματα ως αυτά προβάλλονταν στο δικόγραφο των τελευταίων, υποδεικνύοντας ότι η απαίτηση των εναγόντων θα περιοριστεί σε δύο σκέλη. Αφενός, στα θέματα που αφορούν τη μη εκτέλεση της εντολής τους για μεταφορά των χρημάτων σε συγκεκριμένο λογαριασμό στην Ελλάδα και αφετέρου σε θέματα που αφορούν την αντισυνταγματικότητα των διαταγμάτων βάσει των οποίων η ως άνω κατάθεση που οι ενάγοντες τηρούσαν στην εναγόμενη 1, μετατράπηκε, εν μέρει, σε μετοχές. Ως ειδικότερα δήλωσε, όσον αφορά το πρώτο σκέλος οι ενάγοντες περιορίζουν τις αξιώσεις τους στα αιτητικά Β και ΙΑ του κλητηρίου εντάλματος, ήτοι:

«Β. Διαζευκτικά με την παράγραφο Α πιο πάνω, διάταγμα και/ή απόφαση του Δικαστηρίου που να διατάσσει τους Εναγομένους όπως καταβάλουν στους Ενάγοντες το ποσό των €978.480,70 πλέον συσσωρευμένων τόκων που είναι το συνολικό ποσό χρημάτων που κατά/ή περί την 26/03/2013 ώρα 22:00 οι Ενάγοντες είχαν κατατεθειμένο στο λογαριασμό υπ' αριθμό 011607002284 στην Εναγομένη 1.»

«ΙΑ. Επιπρόσθετα και/ή διαζευκτικά, απόφαση εναντίον της Εναγόμενης 1 για αποζημιώσεις προς τους Ενάγοντες για παράβαση της μεταξύ τους συμφωνίας αναφορικά με την τήρηση του καταθετικού λογαριασμού υπ' αριθμό 011607002284 των Εναγόντων στην Εναγόμενη 1 και/ή για παράβαση της συμβατικής σχέσης πιστωτή οφειλέτη μεταξύ των Εναγόντων και της Εναγομένης 1 αντίστοιχα, και ιδιαίτερα του ρητού και/ή εξυπακουόμενου όρου ό τι η Εναγομένη 1 θα πλήρωνε στον Ενάγοντα, όποτε αυτός απαιτούσε, το ποσό που είχε καταθέσει στην Εναγομένη 1.»

Όσον αφορά δε το δεύτερο σκέλος οι αξιώσεις περιορίζονται στα αιτητικά Γ και Δ, του ως άνω Οπισθογραφημένου Κλητηρίου Εντάλματος, ήτοι:

«Γ. Επιπρόσθετα και/ή διαζευκτικά απόφαση και/ή διάταγμα και/ή δήλωση και/ή διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η απόφαση των Εναγομένων 2 και/ή 3 και/ή 4 που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας την 29/03/2013 Παράρτημα Τρίτο, Μέρος Ι, Αριθμός 4645, Κ.Δ.Π 103/2013 υπό τον τίτλο «το περί Διάσωσης με Ίδια Μέσα της Τράπεζας Κύπρου Δημόσιας Εταιρείας Λτδ Διάταγμα του 2013», όπως μεταγενέστερα τροποποιήθηκε από «το περί Διάσωσης με Ίδια Μέσα της Τράπεζας Κύπρου Δημόσιας Εταιρείας Λτδ (Τροποποιητικό) Διάταγμα του 2013» και «το περί Διάσωσης με Ίδια Μέσα της Τράπεζας Κύπρου Δημόσιας Εταιρείας Λτδ (Τροποποιητικό) (Αρ. 2) Διάταγμα του 2013» και «το περί Διάσωσης με Ίδια Μέσα της Τράπεζας Κύπρου Δημόσιας Εταιρείας Λτδ (Τροποποιητικό) (Αρ. 3) Διάταγμα του 2013» (εφεξής στο σύνολό τους «τα περί Διάσωσης με Ίδια Μέσα της Τράπεζας Κύπρου Δημόσιας Εταιρείας Λτδ Διατάγματα του 2013 έως (Αρ. 3) του 2013»), στο βαθμό που αφορά τους καταθετικούς λογαριασμούς των Εναγόντων, είναι αντισυνταγματική και/ή άκυρη και/ή στερείται οιοδήποτε εννόμου αποτελέσματος καθ' ότι μεταξύ άλλων αντιβαίνει τα άρθρα 23 και/ή 26 και/ή 28 και/ή 6 του Συντάγματος και/ή παραβιάζει τα σχετικά δικαιώματα που κατοχυρώνονται στην Ευρωπαϊκή Συνθήκη περί Προασπίσεως Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και/ή στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και/ή παραβιάζει τις αρχές του Ευρωπαϊκού Δικαίου και/ή λήφθηκε κατά παράβαση των Ευρωπαϊκών Οδηγιών 2001/24/EK για την εξυγίανση και εκκαθάριση πιστωτικών ιδρυμάτων και/ή 2000/12/EK σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων και/ή 1994/19/EK περί των συστημάτων εγγυήσεως των καταθέσεων και/ή λήφθηκε κατά παράβαση των προνοιών του περί Εξυγίανσης Πιστωτικών και Άλλων Ιδρυμάτων Νόμου του 2013, και ιδιαίτερα των άρθρων 3(2)(γ) και/ή (δ) και/ή (ζ) αυτού, και/ή λήφθηκε κατά παράβαση των προνοιών του περί Τραπεζικών Εργασιών Νόμου του 1997 έως 2013.»

«Δ. Επιπρόσθετα και/ή διαζευκτικά απόφαση εναντίον των Εναγομένων 2 και/ή 3 και/ή 4 για αποζημιώσεις προς τους Ενάγοντες για τη ζημιά που υπέστησαν λόγω της επέμβασης που έγινε στις καταθέσεις τους στην Εναγομένη 1 συνεπεία των περί Διάσωσης με Ίδια Μέσα της Τράπεζας Κύπρου Δημόσιας Εταιρείας Λτδ Διαταγμάτων του 2013 έως (Αρ. 3) του 2013.»

Αντίθετη είναι η θεώρηση των πραγμάτων από την πλευρά της εναγόμενης 1. Ως προβάλλεται στην Υπεράσπιση της, η ίδια, κατά πάντα ουσιώδη χρόνο ενεργούσε σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία και την πάγια τραπεζική πρακτική, μη έχοντας άλλη επιλογή παρά να συμμορφώνεται και να εφαρμόζει στην ολότητα τους τις πρόνοιες των σχετικών διαταγμάτων και της νομοθεσίας. Δεν αμφισβητούν το γεγονός ότι τα σχετικά έντυπα - οδηγίες παραδόθηκαν στο υποκατάστημα της εναγόμενης 1 στην Ελλάδα, πλην όμως ακολούθησαν τα γνωστά γεγονότα των διαπραγματεύσεων της Κυπριακής Δημοκρατίας με το Eurogroup, τα οποία είχαν σαν αποτέλεσμα οι λογαριασμοί να παραμένουν δεσμευμένοι. Στη βάση δε των σχετικών

διαταγμάτων που εκδόθηκαν, η εναγόμενη 1 δεν μπορούσε να προχωρήσει στη διεκπεραίωση οποιασδήποτε οδηγίας του είδους που είχαν αποστείλει οι ενάγοντες. Απορρίπτοντας τους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς των εναγόντων και τις αξιώσεις τους, προκρίνουν ότι δεν παραβίασαν τους όρους των μεταξύ τους συμφωνιών. Αποτελεί περαιτέρω θέση της ότι η αιτούμενη μεταφορά χρημάτων που οι ενάγοντες επιθυμούσαν και έδωσαν οδηγίες προς τούτο, δεν κατέστη δυνατό να διεκπεραιωθεί λόγω φόρτου εργασίας. Εν πάση περιπτώσει, προτάσσουν, μέχρι τις 16.3.2013, δεν είχαν ολοκληρωθεί τα σχετικά έγγραφα – οδηγίες για την μεταφορά του υπό συζήτηση ποσού, ούτε είχαν υπογραφεί από τους εναγόμενους 1. Με δεδομένο ότι η πράξη σε σχέση με την οποία είχε δοθεί η σχετική οδηγία από τους ενάγοντες δεν είχε ολοκληρωθεί, τα εν λόγω χρήματα δεν ήταν δυνατό να μεταφερθούν στον λογαριασμό που οι ενάγοντες επιθυμούσαν. Αποτελεί περαιτέρω θέση της εναγόμενης 1 ότι οι ενάγοντες δεν έχουν οποιοδήποτε αγωγήμο δικαίωμα για προώθηση της υπό συζήτηση αγωγής και ότι κωλύονται προς τούτο. Παραπέμπουν προς τούτο σε πρόνοιες του περί Εξυγίανσης Πιστωτικών και Άλλων Ιδρυμάτων Νόμου Ν.17(Ι)/2013. Άλλωστε, υποστηρίζουν, και αν ακόμα είχαν αγωγήμο δικαίωμα εναντίον της εναγόμενης 1, στην υπό συζήτηση περίπτωση ισχύει η Υπεράσπιση της «Ματαίωσης Σύμβασης» (Frustration).

Οι εναγόμενοι 2 και 3 με την Υπεράσπιση τους, πέραν από την προβολή διαφόρων προδικαστικών ενστάσεων, (τις οποίες στην εξέλιξη της διαδικασίας εγκατέλειψαν) υποστηρίζουν ότι δεν υπέχουν καθήκον επιμέλειας και/ή φροντίδας έναντι των εναγόντων, ως καταθετών της εναγόμενης 1, ενώ παραπέμποντας στα γεγονότα που οδήγησαν τους εναγόμενους 2 και 3 στη λήψη μέτρων εξυγίανσης, τόσο σε σχέση με την εναγόμενη 1 τράπεζα, όσο και με τη Λαϊκή Τράπεζα, απορρίπτουν τη θέση ότι εξέδωσαν αντισυνταγματικά διατάγματα ή ότι έδρασαν καθ' υπέρβαση του νόμου και/ή των αρμοδιοτήτων τους και/ή ότι παραβίασαν θέσμια καθήκοντα και ότι ενήργησαν με αμέλεια ή με έλλειψη καλής πίστης, με αποτέλεσμα οι ενάγοντες να υποστούν ζημιά και να καταστρατηγηθούν τα ιδιοκτησιακά δικαιώματα των τελευταίων. Ομοίως, απορρίπτουν τον ισχυρισμό ότι πράξεις ή ενέργειες τους παραβίασαν οποιοδήποτε κανόνα

φυσικής Δικαιοσύνης ή αρχής δικαίου και ότι έδρασαν καθ' υπέρβαση του νόμου ή των αρμοδιοτήτων τους. Παραθέτοντας με λεπτομέρεια την εξέλιξη των γεγονότων που οδήγησαν τελικά στην αναγκαιότητα λήψης μέτρων εξυγίανσης τραπεζών που λειτουργούσαν στη Δημοκρατία, μεταξύ αυτών και της εναγόμενης 1, παραθέτουν τα διάφορα διατάγματα που εκδόθηκαν από την εναγόμενη 3 προς εξυπηρέτηση του ως άνω στόχου, κατ' ενάσκηση των εξουσιών που της παρέχονταν από τη σχετική νομοθεσία. Πέραν από την αναγκαιότητα λήψης των μέτρων εξυγίανσης, υποστηρίζουν, η λήψη αυτών των μέτρων δεν έθεσε τους ενάγοντες, ως πιστωτές και καταθέτες της Τράπεζας Κύπρου, σε δυσμενέστερη οικονομική θέση συγκριτικά με τη θέση που θα βρίσκονταν αν η εναγόμενη 1 τίθετο εναλλακτικά σε εκκαθάριση. Όλες οι ενέργειες τους, υποδεικνύουν, έγιναν καλόπιστα και/ή επιμελώς και/ή αποσκοπούσαν στην προστασία τόσο της εναγόμενης 1, όσο και υπόλοιπων τραπεζών και γενικότερα του τραπεζικού συστήματος της Δημοκρατίας και γενικότερα της οικονομίας της Δημοκρατίας. Απορρίπτουν κατηγορηματικά τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς, οι οποίοι τους αποδίδουν άρνηση και/ή αποτυχία άσκησης του εποπτικού τους ρόλου, αλόγιστη ή αμελή συμπεριφορά και ότι προέβησαν σε ψευδείς παραστάσεις αναφορικά με την κατάσταση του τραπεζικού τομέα της εναγόμενης 1. Απορρίπτοντας περί του αντιθέτου ισχυρισμούς των εναγόντων, αποτελεί θέση τους ότι με τη λήψη των μέτρων εξυγίανσης επιτεύχθηκε η διατήρηση και η συνέχιση προσφοράς τραπεζικών εργασιών και διασφαλίστηκε η χρηματοοικονομική σταθερότητα του Κυπριακού τραπεζικού συστήματος. Περαιτέρω, προστατεύτηκαν οι καταθέτες της Τράπεζας Κύπρου, συμπεριλαμβανομένου των εναγόντων, διασφαλίζοντας μεταξύ άλλων την άμεση πρόσβαση των καταθετών στις ασφαλισμένες καταθέσεις. Αποτελεί θέση των εναγόμενων 2 και 3 ότι δεν υπέχουν οποιασδήποτε ευθύνης έναντι των εναγόντων για οποιαδήποτε αποζημίωση αυτή αξιώνουν για τις ισχυριζόμενες ζημιές ή απώλειες τους.

Με την δική της Υπεράσπιση, η εναγόμενη 4, πέραν από την προβολή διαφόρων ενστάσεων όσον αφορά τη δυνατότητα προώθησης της υπό συζήτηση αγωγής στο Επαρχιακό Δικαστήριο, προβάλλει τη θέση ότι οι σχετικές αποφάσεις και/ή πράξεις που αφορούσαν την εξυγίανση των

τραπεζών κατά πάντα ουσιώδη χρόνο, έχουν ληφθεί νόμιμα και ορθά, σύμφωνα με το Σύνταγμα της Δημοκρατίας, τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, ως επίσης με τους νόμους της Κυπριακής Δημοκρατίας. Παραθέτοντας το ιστορικό που οδήγησε στην αναγκαιότητα έκδοσης των διαφόρων διαταγμάτων στα πλαίσια της εξυγίανσης του τραπεζικού τομέα, υποστηρίζει ότι η λήψη των σχετικών μέτρων ήταν απαραίτητη και αναγκαία, αφού μέσω της επιτεύχθηκε η διατήρηση, συνέχιση και διασφάλιση της χρηματοοικονομικής σταθερότητας του Κυπριακού τραπεζικού συστήματος, η προστασία των καταθετών και η αποφυγή κινδύνου άμεσης απόλυσης χιλιάδων εργαζόμενων στις Κυπριακές τράπεζες. Προκρίνοντας ότι δεν είχε οποιαδήποτε ευθύνη, ούτε γνώση σε σχέση με τις προβαλλόμενες θέσεις των εναγόντων περί μη εκτέλεσης των οδηγιών τους από την εναγόμενη 1, προκρίνει επίσης ότι η εξέλιξη των γεγονότων που αφορούσαν το χρηματοπιστωτικό σύστημα, αλλά και ευρύτερα την οικονομία της Δημοκρατίας κατά πάντα ουσιώδη χρόνο, ήταν εκείνα που οδήγησαν στη λήψη αναγκαστικών μέτρων με σκοπό την αποφυγή της χρεοκοπίας του κράτους. Απορρίπτοντας τη θέση ότι επέδειξε αμέλεια ή/και παράβηκε τα καθήκοντα της στη διαμόρφωση οικονομικής πολιτικής και/ή κατά την κατάρτιση και παρακολούθηση της υλοποίησης του κρατικού προϋπολογισμού, της φορολογικής πολιτικής και της διαχείρισης οικονομικών πόρων του κράτους, αρνείται γενικά οποιαδήποτε μομφή της αποδίδεται από την πλευρά των εναγόντων, προκρίνοντας ότι όλες και κάθε μία ξεχωριστά από τις αξιώσεις των εναγόντων εναντίον της είναι νομικά, πραγματικά και ουσιαστικά αστήριχτες.

Κατά την παρουσίαση της υπόθεσης, η πλευρά των εναγόντων πέραν από τη μαρτυρία του Δ.Σ., (ενάγων αρ. 1) κάλεσε ως μάρτυρα τον Μ.Μ., λειτουργό στο τμήμα εισαγωγής και αγορών του Χρηματιστηρίου Αξιών Κύπρου. Για την πλευρά της εναγόμενης 1, κατέθεσε σαν μάρτυρας η Ε.Λ. διευθυντικό στέλεχος της εναγόμενης 1 και η Μ.Α., εργοδοτούμενη στο τμήμα ιδιωτικής τραπεζικής (Private Banking) της εναγόμενης 1. Για την

πλευρά των εναγομένων 2 και 3, κλήθηκε και παρουσίασε τη μαρτυρία του ο Μ.Σ., διευθυντικό στέλεχος της εναγόμενης 3, ενώ εκ μέρους της εναγόμενης 4 δεν προσκομίστηκε οποιαδήποτε μαρτυρία.

Το σύνολο της μαρτυρίας η οποία προσκομίστηκε στα πλαίσια της ακροαματικής διαδικασίας βρίσκεται στα πρακτικά της διαδικασίας. Δεν αποτελεί ασφαλώς, πρόθεση του Δικαστηρίου να την επαναλάβει στα πλαίσια της παρούσας απόφασης κάνοντας ειδικότερη αναφορά σε κάθε επιμέρους πτυχή της. Τούτο όχι μόνον δεν απαιτείται αλλά και δεν συνίσταται, για πρακτικούς κυρίως λόγους (βλ. κατ' αναλογία: **G & K Exclusives Fashions Ltd v. Παπαδοπούλου κ.ά.** (2001) 1(A) Α.Α.Δ. 88, 92 και **Paphos Stones Sea Estates v. Ζαβρού κ.ά.** (1998) 1(Γ) Α.Α.Δ. 1854, 1859). Καθηκόντως, το Δικαστήριο προσδιορίζοντας τα επίδικα θέματα και ζητήματα θα πρέπει να τα συναρθρώσει με τα ουσιώδη μέρη της μαρτυρίας, για να καταλήξει στο τέλος σε σαφή και σχετικά ευρήματα (βλ. **Λάρκου v. Συνεργατικής Πιστωτικής Εταιρείας Κοντέας** (2001) 1(B) Α.Α.Δ. 1399). Άλλωστε, στη συντριπτική της πλειοψηφία, η προσκομισθείσα μαρτυρία αποτελεί σχολιασμό αδιαμφισβήτητων γεγονότων και της εξέλιξης τους, ως επίσης επιχειρηματολογία εκ μέρους του κάθε μάρτυρος για την ορθότητα της προσέγγισης και θεώρησης των πραγμάτων από μέρους τους. Συνοπτικά και περιοριζόμενο στα βασικά και σχετικά με την παρούσα υπόθεση σημεία το Δικαστήριο θα αναφερθεί σε αυτήν. Αυτονόητο είναι εξάλλου ότι κατά το στάδιο της αξιολόγησης της μαρτυρίας λαμβάνεται υπόψη το σύνολο της προσκομισθείσας και αποδεκτής μαρτυρίας, ως επίσης κάθε σχετική λεπτομέρεια, ανεξαρτήτως απουσίας ρητής παράθεσης της στην παρούσα (βλ. **Ανδρονίκου v. Δημοκρατίας** (2008) 2 Α.Α.Δ. 486).

Καταθέτοντας από το ειδώλιο του μάρτυρος ο Δ.Σ. (ΜΕ1) πέραν από την υιοθέτηση γραπτής του δήλωσης, (Έγγραφο Α) αναφέρθηκε με περισσή λεπτομέρεια στα γεγονότα όπως ο ίδιος τα βίωσε σε σχέση με τις οδηγίες που δόθηκαν στην εναγόμενη 1 για τη μεταφορά των κεφαλαίων που βρίσκονταν στον ως άνω προθεσμιακό λογαριασμό των εναγόντων στην

εναγόμενη 1 στην Κύπρο, στο υποκατάστημα της τελευταίας στον Νέο Κόσμο στην Ελλάδα, εξηγώντας ότι από το 2010 ο ίδιος και οι υπόλοιποι ενάγοντες, συγγενικά του πρόσωπα, άνοιξαν προθεσμιακό λογαριασμό στην εναγόμενη 1 κατόπιν σχετικού αιτήματος, εξυπηρετούμενοι από το κατάστημα Private Banking της τελευταίας. Έχοντας αποφασίσει τον Μάρτιο του 2013 να ζητήσουν τη μεταφορά στην Ελλάδα των κεφαλαίων που βρίσκονταν κατατεθειμένα στον ως άνω καταθετικό λογαριασμό, ειδικότερα σε λογαριασμό στο υποκατάστημα της εναγόμενης 1 στον Νέο Κόσμο, απέστειλε σχετικό ηλεκτρονικό μήνυμα προς τον Κ.Α., λειτουργό εξυπηρέτησης στο Private Banking της εναγόμενης 1, στη Λευκωσία, πρόσωπο με το οποίο είχε από προηγουμένως επαφή, ζητώντας οδηγίες αναφορικά με τις ενέργειες οι οποίες θα έπρεπε να ληφθούν για να μεταφερθούν τα ως άνω κεφάλαια στον λογαριασμό στην Ελλάδα. Παρόμοιο μήνυμα απέστειλε στις 11.03.2013 προς τη Σ.Ν., επίσης εργοδοτούμενη στο τμήμα Private Banking της εναγόμενης 1 στη Λευκωσία, κοινοποιώντας το παράλληλα στον ως άνω Κ.Α.. Η Σ.Ν. επικοινωνήσε μαζί του τηλεφωνικώς, ενημερώνοντας τον για τα αναγκαία διαβήματα που θα έπρεπε να γίνουν για να μεταφερθούν τα κεφάλαια του καταθετικού λογαριασμού στο υποκατάστημα της εναγόμενης 1 στο Νέο Κόσμο στην Ελλάδα. Ακολουθώντας τις σχετικές οδηγίες, έγινε τελικά κατορθωτό να παραδοθούν στις 15.03.2013 τα αναγκαία έντυπα, ήτοι το έντυπο με τίτλο «Οδηγίες Διαχείρισης Λογαριασμών Κατάθεσης», (Τεκμήριο 7) και «Βεβαίωση δέσμευσης πελάτη για άνοιγμα νέας προθεσμιακής κατάθεσης με τη λήψη εισερχόμενου εμβάσματος από Τ.Κ. Κύπρος», (Τεκμήριο 8) στο υποκατάστημα της εναγόμενης 1 στον Νέο Κόσμο στην Ελλάδα. Ως τον ενημέρωσε ο διευθυντής του ως άνω υποκαταστήματος της εναγόμενης 1 στην Ελλάδα οι σχετικές εντολές απεστάλησαν την ίδια μέρα και ώρα 10:57 π.μ. στο τμήμα Private Banking της εναγόμενης 1 στην Κύπρο, ενώ στις 11:40 π.μ. της ίδιας μέρας ο εν λόγω διευθυντής του υποκαταστήματος στην Ελλάδα επικοινωνήσε με υπάλληλο της εναγόμενης στο τμήμα Private Banking στην Κύπρο, η οποία επιβεβαίωσε το γεγονός ότι λήφθηκαν όλα τα απαραίτητα έγγραφα και ότι θα προχωρούσαν με τη διεκπεραίωση της

γραπτής εντολής. Τα πιο πάνω επιβεβαιώνονται, υποστήριξε, με επιστολή που του απέστειλε στις 03.04.2023, ο εν λόγω διευθυντής κατά πάντα ουσιώδη χρόνο του υποκαταστήματος της εναγόμενης 1 στον Νέο Κόσμο, στην Ελλάδα (Τεκμήριο 9). Η εναγόμενη 1, υπέδειξε, ουδέποτε προχώρησε στην εκτέλεση των σχετικών εντολών για μεταφορά των κεφαλαίων που βρίσκονταν κατατεθειμένα στον καταθετικό λογαριασμό που οι ενάγοντες διατηρούσαν στην Κύπρο σε τραπεζικό λογαριασμό στην Ελλάδα.

Στο μεταξύ, ενώ εκκρεμούσε το ζήτημα συμφωνίας της Κυπριακής Δημοκρατίας με το Eurogroup και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για οικονομική στήριξη της Κυπριακής Δημοκρατίας, ο Υπουργός Οικονομικών της Κυπριακής Δημοκρατίας, με σχετικές γνωστοποιήσεις κήρυξε την Τρίτη 19.03.2013, Τετάρτη 20.03.2013, Πέμπτη 21.03.2013, Παρασκευή 22.03.2013, Τρίτη 26.03.2013 και Τετάρτη 27.03.2013 ως «Ειδικές Τραπεζικές Αργίες». (Παρεμβάλλεται ότι η 15.03.2013 ήταν Παρασκευή, ενώ η 18.03.2013 ήταν δημόσια αργία (Καθαρά Δευτέρα)). Τελική συμφωνία μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας του Eurogroup και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, επιτεύχθηκε στις 25.03.2013, η οποία, ανάμεσα σε άλλα, προέβλεπε ότι η εναγόμενη 1 έπρεπε να εξυγιανθεί «με ίδια μέσα». Στις προσπάθειες του μάρτυρα να διερευνήσει το ζήτημα της μεταφοράς των χρημάτων, επικοινωνήσε μέσω ηλεκτρονικού μηνύματος με τον διευθυντή του υποκαταστήματος της εναγόμενης 1 στον Νέο Κόσμο, κοινοποιώντας το στον Κ.Α., λειτουργό του καταστήματος Private Banking της εναγόμενης 1 στη Λευκωσία. Ο τελευταίος του απάντησε ότι ερευνούσε το ζήτημα και ότι θα τον ενημέρωναν σχετικά (Τεκμήριο 12). Στο μεταξύ στο πλαίσιο της εξυγίανσης της εναγόμενης 1, εκδόθηκαν διάφορα διατάγματα από την «Αρχή Εξυγίανσης», αποτέλεσμα των οποίων ήταν μέρος του επίδικου καταθετικού λογαριασμού των εναγόντων, ο οποίος στις 26.3.2013, ανερχόταν σε €995.602,80, ειδικότερα, ποσό ύψους €282.912,00 του εν λόγω καταθετικού λογαριασμού, μετατράπηκε σε 282,912 συνήθης μετοχές της εναγόμενης 1, Ονομαστικής Αξίας €1 έκαστη. Αποτέλεσμα τούτου ήταν να παραχωρηθούν σε κάθε ένα από τους ενάγοντες 70.728 τέτοιες μετοχές, λαμβάνοντας προς τούτο σχετικές

ενημερωτικές επιστολές από την εναγόμενη 1. Οι ενάγοντες, πρόταξε, ουδέποτε αποδέχθηκαν τις ως άνω μετοχές, των οποίων στην πραγματικότητα η αγοραία αξία ήταν πάρα πολύ μικρή ή σχεδόν μηδαμινή. Αποτέλεσε θέση του μάρτυρα πως εάν η εναγόμενη 1 προέβαινε έγκαιρα στην εκτέλεση της εντολής για μεταφορά των κεφαλαίων, ως όφειλε να πράξει, οι ενάγοντες δεν θα υφίσταντο ζημιά συνολικού ύψους €282.912,00 που αντιστοιχεί σε €70.728,00 για τον κάθε ένα από αυτούς, σημειώνοντας πως το συγκεκριμένο μέτρο εξυγίανσης δεν εφαρμόστηκε επί των λογαριασμών που τηρούνταν στο υποκατάστημα της εναγόμενης 1 στον Νέο Κόσμο στην Ελλάδα. Στην εξέλιξη των πραγμάτων και αφού ο ίδιος προέβαλε παράπονα προς την εναγόμενη 1, για την παράλειψη της να εκτελέσει την εντολή μεταφοράς των ως άνω κεφαλαίων αυθημερόν για λόγους που αφορούν αποκλειστικά την εναγόμενη 1, κοινοποιώντας τα μεταξύ άλλων στην Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου και στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, ο Κ.Α. τον ενημέρωσε ότι η εναγόμενη 1 είχε υποβάλει σχετικό αίτημα προς την εναγόμενη 3, ούτως ώστε να εξαιρεθεί ο καταθετικός λογαριασμός από μετατροπή σε μετοχές της εναγόμενης 1 και ότι ανέμενε την απάντηση της εναγόμενης 3. Στις 30.4.2013, ημερομηνία όπου θα έληγε ο λογαριασμός προθεσμιακής κατάθεσης, ο μάρτυρας επικοινωνήσε επίσης με τον Κ.Α. επισημαίνοντας εκ νέου την παράλειψη της εναγόμενης 1 να εκτελέσει τη γραπτή εντολή, ενώ διαδήλωσε με νέο ηλεκτρονικό μήνυμα του στον Κ.Α., ημερομηνίας 1.5.2013, εκ νέου τη διαμαρτυρία του για την παράλειψη της εναγόμενης 1 να εκτελέσει τη γραπτή εντολή που οι ενάγοντες είχαν δώσει. Μέχρι σήμερα, υποδεικνύει, η γραπτή εντολή δεν έχει εκτελεστεί. Στα πλαίσια τηλεφωνικής επικοινωνίας που είχε με τον Κ.Α., ο οποίος τον είχε ενημερώσει για το αίτημα προς την εναγόμενη 3 όπως εξαιρεθεί ο επίδικος καταθετικός λογαριασμός από τα σχετικά διατάγματα εξυγίανσης και όπως εγκριθεί η μεταφορά των κεφαλαίων που βρίσκονταν σε αυτό σύμφωνα με τη γραπτή εντολή, ότι το αίτημα τελικά απορρίφθηκε από την εναγόμενη 3. Ο μάρτυρας επέμενε πως η εναγόμενη 1 παραλείποντας να εκτελέσει τη γραπτή εντολή, παρέβη τις συμβατικές και θέσμιες υποχρεώσεις απέναντι στον ίδιο και στους υπόλοιπους ενάγοντες. Επέμενε επίσης ότι το «περί Διάσωσης με ίδια μέσα της Τράπεζας Κύπρου Δημόσιας Εταιρείας Λτδ διάταγμα του 2013», (α)

παραβίασε το δικαίωμα των εναγόντων στην ιδιοκτησία, εφόσον ουδέποτε τους δόθηκε επαρκής αποζημίωση, (β) επενέβη κατά τρόπο αδικαιολόγητο στη συμβατική σχέση των εναγόντων με την εναγόμενη 1, στο πλαίσιο της οποίας είχαν ήδη δώσει σχετική γραπτή εντολή από τις 15.03.2013 και (γ) παραβίασε το δικαίωμα των εναγόντων σε ίση μεταχείριση καθ' ότι δεν υπήρχε λόγος, ενώ άλλες εντολές από άλλους πελάτες μπορεί να είχαν εκτελεστεί εγκαίρως και άμεσα, οι ενάγοντες να υποστούν ζημιά αποκλειστικά λόγω ολιγωρίας της εναγόμενης 1.

Ο δεύτερος μάρτυρας που κλήθηκε από την πλευρά των εναγόντων, Μ.Μ., λειτουργός στο Τμήμα Εισαγωγής και Αγορών του Χρηματιστηρίου Αξιών Κύπρου, εξήγησε ότι η μετοχή της εναγόμενης 1 ήταν εισηγμένη στο Χρηματιστήριο Αξιών Κύπρου και τύγχανε διαπραγμάτευσης, εκτός από την περίοδο 18.3.2013 μέχρι 15.12.2014. Η τελευταία τιμή κλεισίματος της μετοχής της, κατά την τελευταία ημερομηνία στην οποία ετύγχανε διαπραγμάτευσης η μετοχή της, ήτοι στις 15.3.2013, ήταν στην τιμή των 20,08 σεντ. Η πρώτη μέρα κατά την οποία τύγχανε εκ νέου διαπραγμάτευσης η μετοχή της εναγόμενης 1 μετά την αναστολή, ήταν η 16.12.2014, κλείνοντας στα 18 σεντ του ευρώ. Εξήγησε παράλληλα ότι μετά τις 16.12.2014, επήλθαν διάφορες αλλαγές στις μετοχές της εναγόμενης 1, όπως διαίρεση των υφιστάμενων μετοχών και ενσωμάτωση άλλων σε αυτές. Εξήγησε ότι η αξία των τίτλων που τυγχάνουν διαπραγμάτευσης στο ΧΑΚ μεταβάλλεται και καθορίζεται από διάφορους παράγοντες, όπως η προσφορά και η ζήτηση, σημειώνοντας παράλληλα ότι κάποιιοι από αυτούς παραμένουν αστάθμητοι.

Η Ε.Λ. αποτέλεσε την πρώτη μάρτυρα η οποία κλήθηκε από την πλευρά της εναγόμενης 1. Εκτελεστική διευθύντρια οικονομικής διαχείρισης (CFO) της εναγόμενης 1, μέλος επίσης του Διοικητικού Συμβουλίου της τελευταίας, αφού αναφέρθηκε στα ακαδημαϊκά της προσόντα και τις θέσεις εργασίας που κατείχε, αναφέρθηκε μεταξύ άλλων στην επενδυτική πολιτική γενικότερα των τραπεζών, αλλά και της εναγόμενης 1. Αποτέλεσε θέση της, παραπέμποντας στις Οδηγίες της Βασιλείας που διέπουν το τραπεζικό εποπτικό περιβάλλον, ότι η επιλογή της εναγόμενης 1 να επενδύσει σε

Ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου, αποτελούσε και αποτελεί μία ασφαλισμένη επένδυση, η οποία θεωρείται μηδενικού κινδύνου. Αναφερόμενη στην απομείωση τελικά των ως άνω Ομολόγων και στην εθελοντική συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα σε αυτήν, υποστήριξε ότι η υιοθέτηση της συγκεκριμένης επιλογής και από την πλευρά της εναγόμενης 1, ήταν μονόδρομος, υποδεικνύοντας πως εάν οι κάτοχοι τους δεν λάμβαναν μέρος στην απομείωση, θα αντιμετώπιζαν συνέπειες κατά πολύ δυσμενέστερες. Η απομείωση των Ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου, υποστήριξε, αποτελούσε μόνο μία από τις ζημιές που παρουσίαζε η εναγόμενη 1 την επίδικη περίοδο, παραπέμποντας προς τούτο στα μη εξυπηρετούμενα δάνεια και στην καταστροφική έκρηξη στο Μαρί. Εν πάση περιπτώσει, σημείωσε, η εναγόμενη 1 δεν είχε οποιοδήποτε ρόλο στην απόφαση για πώληση των υποκαταστημάτων της στην Ελλάδα ή για την τιμή στην οποία αυτά πωλήθηκαν, ούτε κλήθηκε να λάβει μέρος στις διαπραγματεύσεις. Ο ρόλος δε της εναγόμενης 1 στην έκδοση του διατάγματος που επέβαλλε την απομείωση των λογαριασμών των καταθετών, ως αποφασίστηκε τούτο στο πλαίσιο της εξυγίανσης, ήταν τεχνοκρατικός, χωρίς να έχει οποιαδήποτε σχέση με την έκδοση του, παρά μόνο υποχρέωση να τα εφαρμόσει.

Η Μ.Α., δεύτερη μάρτυρας για την πλευρά της εναγόμενης 1, εξήγησε ότι από το 2000, εργάζεται στο Private Banking της Τράπεζας Κύπρου. Καθήκοντα της είναι να εξυπηρετεί πελάτες, συνήθως υψηλής οικονομικής επιφάνειας, τόσο όσον αφορά τις τραπεζικές τους ανάγκες, όσο και τις επενδυτικές τους. Το ωράριο εργασίας του ως άνω τμήματος, υπέδειξε, είναι από τις 07:00 μέχρι τις 14:30. Η ίδια δεν είχε οποιαδήποτε εμπλοκή στην εξέλιξη των γεγονότων που αφορούν την υπό συζήτηση περίπτωση. Γνώριζε ωστόσο ότι εκκρεμεί μια υπόθεση στην οποία οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι δεν είχαν εκτελεστεί εντολές τους «σπασίματος προθεσμιακής κατάθεσης και εμβάσματος σε τράπεζα του εξωτερικού, στην Τράπεζα Κύπρου – Ελλάδος». Άντλησε ενημέρωση από διάφορα τεκμήρια που παρουσιάστηκαν κατά τη διαδικασία, αλλά και από τον ίδιο τον Δ.Σ. (ενάγων αρ. 1), αφού από το 2016 χειρίζεται τους προσωπικούς λογαριασμούς που οι ενάγοντες διατηρούν στο Private Banking της

εναγόμενης 1. Απλή πρόθεση κάποιου πελάτη, υπέδειξε, δεν αποτελεί εντολή προς εκτέλεση. Απαιτείται προς τούτο να δοθεί σχετική εντολή η οποία να συνοδεύεται από τα απαραίτητα υποστηρικτικά έγγραφα, δεόντως συμπληρωμένα. Αναφερόμενη στη συνήθη διαδικασία που ακολουθείται για να τελεσφορήσει ένα αίτημα για μεταφορά χρημάτων όπως ήταν στην υπό συζήτηση, υπέδειξε ότι αρχικά λαμβάνονται οι εντολές από κάποιο υπάλληλο (banker). Οι σχετικές εντολές στο τμήμα Private Banking θα πρέπει να έρχονται σε πρωτότυπη μορφή, εξηγώντας όμως πως ενόψει ειδικότερης συμφωνίας που υπήρχε τότε, εάν οι εντολές έρχονταν υπογραμμένες από τον πελάτη μέσω fax από την Τράπεζα Κύπρου στην Ελλάδα, δεδομένου ότι είχαν υπογραφεί ενώπιον συναδέλφου στην Τράπεζα Κύπρου Ελλάδος, θεωρούντο αποδεκτές. Στην υπό συζήτηση, υπέδειξε, όπου η εντολή αφορούσε πρόωρη εξόφληση του γραμματίου («σπάσιμο» προθεσμιακής κατάθεσης πριν από τη λήξη της) έπρεπε να ελεγχθεί: πρώτο, ότι οι εντολές ήταν σωστά συμπληρωμένες και υπογραμμένες, δεύτερο, να υπολογιστεί το κόστος «σπασίματος της προθεσμιακής κατάθεσης» και τρίτο, όλα τα απαραίτητα έγγραφα να δοθούν στον διευθυντή προϊστάμενο καταστήματος του Private Banking για έλεγχο και έγκριση και στη συνέχεια, μέσω της διευθύντριας του management να δοθούν στον ανώτερο διευθυντή, ώστε να εγκρίνει το πρόωρο «σπάσιμο» της προθεσμιακής κατάθεσης» και επίσης να δοθεί η έγκριση ότι η προθεσμιακή κατάθεση θα έσπαζε χωρίς κόστος, αφού τα χρήματα θα μεταφέρονταν στο συγκρότημα στην Τράπεζα Κύπρου Ελλάδος και επιβεβαίωση από το κατάστημα στην Ελλάδα ότι τα χρήματα θα τοποθετούνταν σε προθεσμιακή κατάθεση τουλάχιστον ενός μηνός στην Τράπεζα Κύπρου Ελλάδος. Τέλος, αφού εξασφαλιζόταν η έγκριση από τον ανώτερο διευθυντή, θα έπρεπε να σταλούν μέσω εσωτερικού e-mail στο Τμήμα Εμβασμάτων για να γίνει η τελική αποστολή, μέσω «swift payment», αφού τούτο δεν γίνεται ενδοτμηματικά. Η ως άνω διαδικασία, υποστήριξε, θέλει αρκετό έλεγχο και χρόνο. Επικαλούμενη τέλος την εμπειρία της στο συγκεκριμένο τμήμα, υπέδειξε ότι «ο χρόνος που είχαμε από τις 11:00 - 14:30, ίσως να μην ήταν αρκετός για να διεκπεραιωθεί τελικά η εντολή».

Σχολιάζοντας τη σχετική εντολή (τεκμήριο 7) υπέδειξε ότι από αυτήν

απουσίαζαν αναγκαίες πληροφορίες για να μπορούσε η τράπεζα να την εκτελέσει. Σημείωσε, επί τούτου, ότι δεν αναφέρεται ο αριθμός του λογαριασμού προθεσμίας, ούτε η ημερομηνία που θα έπρεπε να εκτελεστεί η εντολή. Παράλληλα, με δεδομένο ως εξήγησε ότι στις περιπτώσεις που διακόπτεται προθεσμιακή κατάθεση, το πρώτο που πρέπει να γίνει είναι να μεταφερθούν τα χρήματα που βρίσκονται στον λογαριασμό της προθεσμιακής κατάθεσης σε άλλο τρεχούμενο λογαριασμό, παρατήρησε ότι στο σχετικό έντυπο (τεκμήριο 7) θα έπρεπε να αναφέρεται ότι τα χρήματα από την προθεσμιακή κατάθεση που βρισκόταν στην Τράπεζα Κύπρου στην Κύπρο, θα μεταφερθούν σε συγκεκριμένο τρεχούμενο λογαριασμό της Τράπεζας Κύπρου στην Κύπρο, κάτι που δεν αναφερόταν στις σχετικές πληροφορίες. Περαιτέρω, στο μέρος του εντύπου που αναγράφεται ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΑΜΕΣΗΣ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ, με δεδομένο ότι ο πελάτης επιθυμούσε να διατηρήσει ανοιχτό το τρεχούμενο λογαριασμό του με υπόλοιπο €250, θα έπρεπε να καταγράφεται ο αριθμός του τρεχούμενου λογαριασμού και στη συνέχεια ο αριθμός του λογαριασμού του πιστωτικού ιδρύματος στην Ελλάδα, (ως ήταν συμπληρωμένο στο πρώτο μέρος του εντύπου) στον οποίο θα γινόταν το έμβασμα. Υπέδειξε επίσης ότι από το σχετικό έντυπο, (τεκμήριο 7) απουσίαζε η πιστοποίηση υπογραφής ενός εκ των εναγόντων, (του Σ.Δ. - ενάγοντα αρ. 1) από υπάλληλο της Τράπεζας Κύπρου στην Ελλάδα. Εάν η ίδια είχε στα χέρια της τις πιο πάνω εντολές, υποστήριξε, όντας μη ολοκληρωμένες κατά τον τρόπο που η ίδια εντόπισε, δεν θα μπορούσαν να εκτελεστούν. Ο συνάδελφος, υπέδειξε, έπρεπε να ξαναεπικοινωνήσει με τον πελάτη. Η μάρτυρας επιβεβαίωσε το γεγονός ότι ως αποτέλεσμα των μέτρων εξυγίανσης «κουρεύτηκε» ο επίδικος προθεσμιακός λογαριασμός, γεγονός που καταδεικνύει ότι δεν είχε γίνει καν η μεταφορά από τον προθεσμιακό λογαριασμό σε τρεχούμενο λογαριασμό για να μπορέσει στη συνέχεια να γίνει το σχετικό έμβασμα. Τέλος, σημείωσε πως από έρευνα στην οποία η ίδια προέβη στον φάκελο των εναγόντων, δεν διαπίστωσε οποιοδήποτε στοιχείο για υποβολή αίτησης στην Κεντρική Τράπεζα για επανεξέταση του ζητήματος και πιθανή επιστροφή του εμβάσματος.

Ο Μ.Σ., μοναδικός μάρτυρας που κλήθηκε από την πλευρά των

εναγόμενων 2 & 3, διευθυντής στην Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου, προϊστάμενος του Τμήματος Εξυγίανσης, υιοθετώντας γραπτή του δήλωση (Έγγραφο Β) επικεντρώθηκε ουσιαστικά στα γεγονότα που οδήγησαν στην έκδοση των διαταγμάτων για την εξυγίανση της εναγόμενης 1 τράπεζας, ως επίσης για τις ενέργειες της Κεντρικής Τράπεζας ως Αρχής Εξυγίανσης σε συνάρτηση πάντα με την έκδοση γενικότερα σχετικών διαταγμάτων. Υπό το φως των γεγονότων του Μαρτίου του 2013, υπέδειξε, η Αρχή Εξυγίανσης δεν είχε ουσιαστικά άλλη επιλογή από το να θέσει την εναγόμενη 1 τράπεζα υπό εξυγίανση. Η έκδοση των διαταγμάτων εξυγίανσης, υποστήριξε, έγινε για σκοπούς δημόσιου συμφέροντος και προστασίας της χρηματοοικονομικής σταθερότητας, ενώ υπό τις περιστάσεις ήταν η πλέον συμφέρουσα επιλογή για όλους, περιλαμβανομένων των καταθετών. Παρέθεσε τους λόγους για τους οποίους οι καταθέτες της εναγόμενης 1 τράπεζας, στην περίπτωση που η τελευταία τίθετο σε εκκαθάριση τον Μάρτιο του 2013 θα βρισκόταν σε δυσμενέστερη οικονομική θέση από αυτή που βρέθηκαν με τη λήψη των μέτρων εξυγίανσης της. Το γεγονός ότι η εναγόμενη 1, υποστήριξε, συνέχισε να λειτουργεί σαν δρώσα οικονομική μονάδα, ήταν αποτέλεσμα των σχετικών διαταγμάτων εξυγίανσης αφού σε διαφορετική περίπτωση θα τίθετο σε εκκαθάριση με αποτέλεσμα να υποστούν μεγάλες ζημιές οι ανασφάλιστοι καταθέτες, καθώς και σε πλήρη απώλεια οι κάτοχοι μετοχών και αξιολογίων. Άλλωστε, οι ασφαλισμένες καταθέσεις υπέρβαιναν κατά πολύ τα κεφάλαια που διέθετε το Ταμείο Προστασίας Καταθέσεων. Υποστήριξε επίσης ότι η πώληση των υποκαταστημάτων της εναγόμενης 1 τράπεζας στην Ελλάδα, εξυπηρέτούσε ουσιαστικά την οικονομική σταθερότητα και το δημόσιο συμφέρον, σημειώνοντας ότι η εν λόγω πώληση αποτελούσε μέρος της συμφωνίας της κυβέρνησης της Δημοκρατίας με το Eurogroup, ημερομηνίας 25.3.2013. Επιβεβαίωσε παράλληλα τη θέση ότι τα Ομόλογα Ελληνικού Δημοσίου αποτελούσαν επένδυση μηδενικού ρίσκου και ότι η εναγόμενη 1 δεν είχε υποχρέωση να διατηρεί αποθέματα για ζημιές που τυχόν θα πρόκυπταν από την επένδυση αυτή. Η διαφοροποίηση συγκεκριμένων κατηγοριών καταθετών, υποστήριξε, όπως φιλανθρωπικά ιδρύματα, σχολεία και εκπαιδευτικά ιδρύματα, ήταν καθ' όλα δικαιολογημένη, χωρίς να αντιβαίνει την αρχή της ισότητας. Εν πάση περιπτώσει ήταν κατηγορηματικός ότι

ουδέποτε υπεβλήθη αίτημα από την εναγόμενη 1 προς την Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου για εξαίρεση του επίδικου λογαριασμού των εναγόντων από τη μετατροπή του σε μετοχές της εναγόμενης 1, κατά τρόπο που καταστεί δυνατό η εντολή που είχε δοθεί από τους ενάγοντες, να εκτελεστεί κανονικά. Ούτως ή άλλως, υπέδειξε, εκτός από τις εξαιρέσεις που συγκεκριμένα αναφέρονται στα σχετικά διατάγματα εξυγίανσης, δεν υπήρχε δυνατότητα για παραχώρηση οποιασδήποτε άλλης εξαίρεσης. Αντεξεταζόμενος ο μάρτυρας, επιβεβαίωσε το γεγονός ότι μέχρι τις 15.3.2013 δεν υπήρχαν οποιοδήποτε περιορισμοί στις τραπεζικές συναλλαγές, παρόλο που υπήρχαν περιορισμοί στην ανάληψη μετρητών, αφού πάνω από €10.000 χρειαζόνταν κάποιες ειδικές διαδικασίες. Εξήγησε παράλληλα ότι η εναγόμενη 1 λειτουργούσε στην Ελλάδα μέσω δικών της υποκαταστημάτων, τα οποία ανήκαν στην ίδια και όχι σε κάποια θυγατρική της. Δεν αποτελούσαν ξεχωριστή νομική οντότητα από την εναγόμενη 1. Ήταν γι' αυτό το λόγο που με βάση τους Ευρωπαϊκούς Κανονισμούς, η Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου λειτουργούσε ως εποπτική αρχή των εν λόγω καταστημάτων έχοντας την κύρια εποπτεία, σε συνεργασία πάντα με την εποπτική αρχή της φιλοξενούσας χώρας, ήτοι την Τράπεζα της Ελλάδος. Αναφερόμενος γενικότερα στο είδος του εποπτικού ελέγχου που η Κεντρική Τράπεζα ασκεί επί της εναγόμενης 1, ούσας τράπεζας υπό την εποπτεία της, υπέδειξε ότι ζητήματα όσον αφορά τον τρόπο μεταφοράς χρημάτων, ειδικότερα πώς γίνονταν τέτοιες μεταφορές από την τράπεζα στην Κύπρο σε υποκαταστήματα της στην Ελλάδα, ή της εσωτερικής λειτουργίας της τράπεζας, δεν αποτελούσαν αντικείμενο εποπτείας, ούτε υπήρχαν οποιοδήποτε κανόνες ή οδηγίες από την Κεντρική Τράπεζα πώς πρέπει μία τράπεζα να λειτουργεί σ' αυτό τον τομέα. Κάθε τράπεζα, υπέδειξε, ήταν ελεύθερη να επιλέξει τον τρόπο με τον οποίο θα διεκπεραίωνε τις εργασίες της, ακολουθώντας τις εσωτερικές τους διεργασίες για τη διεκπεραίωση των εντολών των πελατών τους. Με δεδομένο ότι δεν πρόκυπταν οποιοδήποτε κίνδυνοι, αποτελούσε τούτο θέμα απόφασης και επιλογής της τράπεζας. Υποδεικνύοντας ότι τα υποκαταστήματα της εναγόμενης 1 στην Ελλάδα είχαν πουληθεί και μεταβιβάστηκαν στην Τράπεζα Πειραιώς πριν από την έκδοση του διατάγματος για εξυγίανση με ίδια μέσα, ημερομηνίας 29.3.2013, διευκρίνισε ότι στην περίπτωση που γινόταν μεταφορά

χρημάτων από Τράπεζα Κύπρου στην Κύπρο σε υποκατάστημα Τράπεζας Κύπρου της Ελλάδας, το IBAN ήταν διαφορετικό, αφού στην Κύπρο αυτό ξεκινά με τα γράμματα CY, ενώ τα IBAN σε τράπεζες στην Ελλάδα ξεκινούν με τα γράμματα GR.

Με τις τελικές τους εισηγήσεις, τις οποίες οι ευπαίδευτοι συνήγοροι προνόησαν να καταγράψουν και να θέσουν υπόψη του Δικαστηρίου, υποστήριξαν τις εκατέρωθεν θέσεις τους με αναφορά τόσο στην προφορική αλλά και στη γραπτή μαρτυρία και στοιχεία που τέθηκαν υπόψη του Δικαστηρίου, παραπέμποντας ταυτόχρονα σε σχετική με τα ζητήματα που αναδεικνυαν νομοθεσία και νομολογία. Τούτο έπραξαν και δια ζώσης, στο βαθμό που έκριναν αναγκαίο. Έχω σημειώσει με πολλή προσοχή τις αναφορές, τις τοποθετήσεις, τα επιχειρήματα και εισηγήσεις των πλευρών για τα ζητήματα που εγείρονται στα πλαίσια της παρούσας. Ειδικότερη αναφορά στις εισηγήσεις τους γίνεται σε μεταγενέστερο στάδιο και όπου τούτο κρίνεται σκόπιμο και αναγκαίο για σκοπούς της παρούσας απόφασης, έχοντας πάντα κατά νου ότι δεν απαιτείται ειδικότερη αναφορά ή πραγμάτευση κάθε επιχειρήματος που προβάλλεται (βλ. **Θεμιστοκλέους ν. Δημοκρατίας** Ποιν. Έφ. Αρ. 176/2018, ημερομηνίας 11.01.2019 και **Οδυσσέα ν. Αστυνομίας** (1999) 2 Α.Α.Δ. 490).

Η ανάλυση των στοιχείων που οδηγούν στην αξιολόγηση της φιλαλήθειας ενός μάρτυρα, έχει - όπως αναφέρθηκε στην υπόθεση **Sayed ν. του Πλοίου M/V MARY JOHN κ.α.** (2002) 1 Α.Α.Δ. 661 - δύο επάλληλα στοιχεία. Το πρώτο αφορά στο περιεχόμενο της ίδιας της μαρτυρίας. Τα αναφερόμενα σε αυτήν υποβάλλονται στη βάση της εύλογα αναμενόμενης ανθρώπινης λειτουργίας και βεβαίως συγκρίνονται και με το υπόλοιπο μαρτυρικό υλικό στην υπόθεση. Το Δικαστήριο δεν περιορίζεται μόνο στην ατομική κρίση της αξιοπιστίας κάθε μάρτυρα (**Rana κ.α. ν. Δημοκρατίας** (2004) 2 Α.Α.Δ. 489) αλλά οφείλει να την παραβάλει και να την διερευνήσει στο σύνολο της υπόλοιπης τεθείσας υπόψη του μαρτυρίας. Ούτε θα πρέπει να αντιμετωπίζεται μικροσκοπικά. Το δεύτερο στοιχείο ανάγεται στην έμφυτη ικανότητα του ανθρώπου να διακρίνει από

το σύνολο της προσωπικότητας αυτού που εξιστορεί κάτι αν λέει την αλήθεια. Επιπρόσθετο εφόδιο αξιολόγησης, αποτελεί εξάλλου, ως έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί (βλ. **C & A Pelecanos Assoc. Ltd v. Πελεκάνου** (1999) 1(B) Α.Α.Δ. 1273), η δικαστική τριβή, εμπειρία και γνώση περί της ανθρώπινης φύσης, που κατά τη νομολογία αποτελούν γνώμονες που προσδίδουν στο Δικαστήριο δυνατότητα κρίσης, (ανθρώπινης βεβαίως) για εύρεση της αλήθειας. Το Δικαστήριο, έχει τη δυνατότητα να αποδεχθεί μέρος μιας μαρτυρίας και να απορρίψει άλλη. Δεν υπάρχει κανόνας ότι μια μαρτυρία θα πρέπει να γίνει δεχτή ή να απορριφθεί στην ολότητα της (**Γεώργιος Σάββα v. Αστυνομίας** (1998) 2 Α.Α.Δ. 391).

Στα πλαίσια της ζωντανής ατμόσφαιρας της δίκης, το Δικαστήριο είχε την ευκαιρία να παρακολουθήσει και να ακούσει, με την ίδια προσοχή και υπομονή, όλους τους μάρτυρες που κατέθεσαν ενόρκως ενώπιον του. Αξιολογώντας τη μαρτυρία τους, (με πλήρη πάντα επίγνωση ότι η αξιοπιστία εκτιμάται αποσυναρτημένα επιπέδου απόδειξης) τέθηκε ως δείκτης, ανάμεσα σε άλλα, το στάδιο κατά το οποίο προέκυψε η μαρτυρία, η πηγή και εμβέλεια των γνώσεων των μαρτύρων, τυχόν ύπαρξη προσωπικού συμφέροντος, προδιάθεσης ή προκατάληψης στην υπόθεση, οι ευκαιρίες που είχαν να αντιληφθούν τα διαδραματισθέντα, η μνήμη ή και οι λόγοι που είχαν να θυμούνται ή να πιστεύουν αυτά περί των οποίων κατέθεταν, η σαφήνεια και αμεσότητα των απαντήσεων τους, η ύπαρξη σε αυτούς υπερβολών, ουσιαστικών ανακολουθιών και αντιφάσεων (σε συγκριτική εξέταση με μικροαντιφάσεις), η ειλικρίνεια και ο τρόπος αφήγησης των γεγονότων, το φυσικό ή αφύσικο των αντιδράσεων τους στο εδώλιο του μάρτυρα. Ιδιαίτερη προσοχή υπήρξε στο να μην αποδοθεί υπέρμετρη βαρύτητα στα εξωτερικά χαρακτηριστικά της συμπεριφοράς των μαρτύρων, γνωρίζοντας ότι κάτι τέτοιο, ενδεχομένως να ενέχει κινδύνους (βλ. κατ' αναλογία, **Μ. Νικολάου v. Α. Παπαϊωάννου** (2011) 1(Γ) Α.Α.Δ. 1797, αφού δεν είναι σπάνιο κάποιοι μάρτυρες να έχουν ιδιαίτερη ικανότητα στο να προβάλλουν μια τελείως διαφορετική εικόνα από εκείνη που πραγματικά τους χαρακτηρίζει (βλ. **Χριστοφίδης v. Ζαχαριάδη** (2002) 1(Α) Α.Α.Δ.

401).

Έχοντας κατά νουν όλα όσα τέθηκαν υπόψη του Δικαστηρίου σε σχέση με το αδιαμφισβήτητο ακαδημαϊκό υπόβαθρο, γνώσεις, κατάρτιση, ειδίκευση και εμπειρίες, των Ε.Λ. (ΜΥ1 για την εναγόμενη 1) και Μ.Σ. (ΜΥ1 για τους εναγόμενους 2 και 3) οι τελευταίοι, στην έκταση και το βαθμό που κατέθεσαν και αναφέρθηκαν για τα εξειδικευμένα ζητήματα της ειδικότητας και του γνωσιολογικού τους αντικειμένου, αντιμετωπίζονται από το Δικαστήριο ως ειδικοί μάρτυρες. Τόσο τα αδιαμφισβήτητα ακαδημαϊκά τους προσόντα όσο και η επαγγελματική τους κατάρτιση και εμπειρία, για τα οποία δεν υπήρξε οποιαδήποτε αμφισβήτηση, επιτρέπουν την ως άνω προσέγγιση του Δικαστηρίου.

Των ως άνω λεχθέντων, σπεύδω να επισημάνω πως η μαρτυρία των ειδικών μαρτύρων δεν αξιολογήθηκε στη βάση άλλων από τις καθιερωμένες αρχές ή ότι αντιμετωπίστηκε κατά τρόπο διαφορετικό από τους υπόλοιπους μάρτυρες (βλ. **Star Fiberglass Ltd v. Elneda Trading Ltd** (1992) 1(B) A.A.Δ. 875). Κάτι τέτοιο θα ήταν παντελώς ασύμβατο με καλά καθιερωμένες αρχές (**Cross on Evidence** 5η έκδοση, σελ. 446, **Republic v Chacholiades** (1992) 1 A.A.Δ. σελ. 446 και **Κοινοτικό Συμβούλιο Ομόδους v Κονναρή** (2011) 1Γ A.A.Δ. 2298). Περαιτέρω, παρά το γεγονός ότι η μαρτυρία των εμπειρογνώμων μαρτύρων δεν δεσμεύει το Δικαστήριο, ούτε υποκαθιστά το έργο του παρά μόνο το βοηθά - με την παράθεση των σχετικών επιστημονικών κριτηρίων - να καταλήξει στα δικά του, ανεξάρτητα συμπεράσματα, αναμφίβολα η σοβαρότητα και η υπευθυνότητα με την οποία οι ως άνω μάρτυρες που κατέθεσαν ως πραγματογνώμονες προσέγγισαν το έργο τους, αποτελεί επίσης σημαντικό στοιχείο αξιολόγησης τους. (βλ. **Μιτσιγιώργη και άλλος v Αδελφών Γαλάζη (Ομόρρυθμης Εταιρείας)** (1997) 1(Γ) A.A.Δ. 1811). Το Δικαστήριο δεν είναι υποχρεωμένο να υιοθετήσει τις απόψεις ενός εμπειρογνώμονα έστω και αν αυτός δεν έχει αντεξεταστεί. Μπορεί δε να υιοθετήσει τη θέση ενός εμπειρογνώμονα είτε εν όλω, είτε εν μέρει, είτε

καθόλου, ανάλογα με τα ευρήματα του και την αξιολόγηση της μαρτυρίας, (βλ. **Vasilikos Cements Works v. Stavrou** (1978) 1 C.L.R. 389 και **Νικολάου v. Σταύρου** (1992) 1(B) A.A.Δ. 746). Όπως άλλωστε υποδεικνύεται στο σύγγραμμα **Phipson on Evidence**, 13^η έκδοση, παρ. 27-35, πλανάται ακόμα και σήμερα η υποψία ότι οι εμπειρογνώμονες μάρτυρες πιθανόν να διάκεινται ευνοϊκά υπέρ του διαδίκου που τους καλεί να μαρτυρήσουν (βλ. **Αναστασιάδης v. Δημοκρατίας** (1977) 2 C.L.R. 97 και **Φιλίππου v. Οδυσσέως** (1989) 1 C.L.R. 1).

Καθ' όλα θετική υπήρξε η αντίληψη του Δικαστηρίου για την ποιότητα της μαρτυρίας του Σ.Δ. (ενάγοντα αρ. 1). Με λόγο αφοπλιστικά πειστικό και συγκροτημένο, χωρίς αντιφάσεις η αυτοαναιρέσεις ικανές κλονίσουν την ποιότητα της μαρτυρίας του, δεν διατηρώ οποιαδήποτε αμφιβολία πως καθ' ον χρόνο αναφερόταν γενικότερα στη σχέση του με την εναγόμενη 1 τράπεζα και ειδικότερα στην εξέλιξη των γεγονότων που αφορούσαν την ετοιμασία και αποστολή στο κατάστημα Private Banking της εναγόμενης 1 στη Λευκωσία των σχετικών οδηγιών για μεταφορά ολόκληρου του ποσού της προθεσμιακής κατάθεσης που οι ενάγοντες διατηρούσαν, πλην ποσού €250, σε λογαριασμό που διατηρούσαν σε υποκατάστημα της εναγόμενης 1 στην Ελλάδα ήταν ειλικρινής, χωρίς διάθεση να παραστήσει γεγονότα που δεν ανταποκρίνονταν στην πραγματικότητα. Ούτε επέτρεψε στην προφανή απογοήτευση του για την τροπή και την εξέλιξη των πραγμάτων η οποία οδήγησε τελικά στην απομείωση κατά τον τρόπο που εξηγήθηκε στο Δικαστήριο της ως άνω κατάθεσης, να παρεισφρήσει στη μαρτυρία του επηρεάζοντας την ποιότητά της. Σημειώνεται πως τοποθετήσεις του επί των ειδικότερων πιο πάνω ζητημάτων, πέραν του γεγονότος ότι ενισχύονται από διάφορα έγγραφα και στοιχεία τα οποία τέθηκαν υπόψη του Δικαστηρίου, στο τέλος της ημέρας παρέμειναν χωρίς ουσιαστικό αντίλογο από την πλευρά της εναγόμενης 1.

Δεν διατηρώ οποιαδήποτε αμφιβολία ότι ο μάρτυρας Μ.Μ., (ΜΕ2) εμφανώς αποστασιοποιημένος από τα επίδικα γεγονότα και γενικότερα τα ζητήματα που απασχολούν στην παρούσα, υπήρξε ειλικρινής μάρτυρας,

θέτοντας υπόψη του Δικαστηρίου όσα ο ίδιος γνώριζε για τα ζητήματα τα οποία του ετίθεντο, μεταφέροντας ταυτόχρονα στο Δικαστήριο σχετικά στοιχεία και πληροφόρηση τα οποία άντλησε από την υπηρεσία του. Τυπικός μάρτυρας ως εξελίχθηκε στη διαδικασία, οι θέσεις του οποίου για τη συνεχώς διαμορφούμενη μετοχή της εναγόμενης 1 τράπεζας, πότε με έκδοση και ενσωμάτωση νέων μετοχών πότε με την διαίρεση τους αλλά και την μεταβαλλόμενη αξία της μετοχής της εναγόμενης 1 καθ' ον χρόνο αυτή τύγχανε διαπραγμάτευσης στο Χρηματιστήριο, δεν αμφισβητήθηκαν από οποιαδήποτε πλευρά. Ομοίως χωρίς αμφισβήτηση παρέμεινε η γενικότερη θέση του πως μία πληθώρα παραγόντων, κάποιοι από αυτούς μάλιστα αστάθμητοι, καθορίζουν την αξία μιας μετοχής, εισήγηση που γίνεται επίσης αποδεκτή από το Δικαστήριο.

Η Ε.Λ., (ΜΥ1 για την πλευρά της εναγόμενης 1) έχοντας υπόψη το αδιαμφισβήτητο ακαδημαϊκό της υπόβαθρο, την εμπειρία και γνώσης της γενικότερα στον Τραπεζικό Τομέα αλλά και ειδικότερα στο αντικείμενο για το οποίο κλήθηκε να καταθέσει, αποστασιοποιημένη προφανώς από τα ειδικότερα γεγονότα που περιβάλλουν την υπό συζήτηση υπόθεση, έπεισε για την ειλικρινή της διάθεση να βοηθήσει το Δικαστήριο να αντιληφθεί ζητήματα τα οποία της είχαν τεθεί. Καθ' όλα σταθερή και επεξηγηματική, πειστική και αξιόπιστη μάρτυρας, δεν υπέπεσε σε οποιεσδήποτε αντιφάσεις ή αυτοαναιρέσεις ικανές να κλονίσουν τη θετική αντίληψη του Δικαστηρίου για την ποιότητα της μαρτυρίας της, επιτρέποντας στο Δικαστήριο να βασιστεί στη μαρτυρία της για την εξαγωγή των δικών του συμπερασμάτων.

Δεν αμφισβήτησε η Μ.Α. (δεύτερη μάρτυρας η οποία κλήθηκε από την πλευρά της εναγόμενης 1) πως η ίδια δεν είχε οποιαδήποτε ανάμειξη ή προσωπική γνώση των γεγονότων όπως αυτά εξελίχθηκαν κατά πάντα ουσιώδη χρόνο σε σχέση με τη λήψη και εκτέλεση των οδηγιών εκ μέρους των εναγόντων για μεταφορά του ποσού που ήταν κατατεθειμένο στην προθεσμιακή τους κατάθεση σε λογαριασμό της Τράπεζας Κύπρου στη Λευκωσία, σε υποκατάστημα της ίδιας τράπεζας στην Ελλάδα. Οι θέσεις της, όσον αφορά τον συνήθη τρόπο χειρισμού τέτοιων οδηγιών από το συγκεκριμένο τμήμα της εναγόμενης 1 τράπεζας, (Private Banking) - στο

οποίο και η ίδια υπηρετεί από το 2010 - τα διάφορα στάδια και αναγκαίες επιθεωρήσεις ή εγκρίσεις που θα πρέπει να εξασφαλιστούν κατά περίπτωση προς διεκπεραίωση τους και γενικότερα την διαδικασία που ακολουθείται σε περιπτώσεις του είδους, παρέμειναν χωρίς ουσιαστική αμφισβήτηση. Ωστόσο, η εντύπωση που άφηνε στον τρίτο, ανεξάρτητο παρατηρητή, ήταν πως η ίδια αντιλαμβάνεται την παρουσία της στη διαδικασία ως έχουσα στόχο να δικαιολογήσει και να ενισχύει τη δικογραφημένη εκδοχή και θέση της εναγόμενης 1 σε σχέση με το ειδικότερο ζήτημα της λήψης και εκτέλεσης των σχετικών οδηγιών. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσεται η εύκολα διακριτή της προσπάθεια, εξηγώντας με κάθε λεπτομέρεια την εξέλιξη μιας διαδικασίας λήψης και εκτέλεσης οδηγιών για μεταφορά ποσού ως στην υπό συζήτηση περίπτωση, να πείσει ότι ο χρόνος των τρεισήμισι περίπου ωρών που ως συμφώνησε ότι κατά πάντα ουσιώδη χρόνο οι συνάδελφοι της φαίνεται να είχαν στη διάθεση τους, ίσως να μην ήταν επαρκής για την εκτέλεση των συγκεκριμένων οδηγιών. Τούτο, χωρίς να διαλανθάνει της προσοχής ότι στην εξέλιξη της μαρτυρίας της, ειδικότερα κατά το στάδιο της αντεξέτασης της, παρουσιάζεται έτοιμη να αναθεωρήσει την πιο πάνω θέση της, υποδεικνύοντας ότι υπό την προϋπόθεση πως όλοι οι συνάδελφοι της βρίσκονταν στις θέσεις τους, μία τέτοια εντολή θα μπορούσε να εκτελεστεί εντός μιας ώρας. Ομοίως, ενώ παρουσιάζεται να παραδέχεται ότι οι πελάτες που εξυπηρετούνται από το κατάστημα Private Banking έχουν προνομιούχα και άμεση εξυπηρέτηση, ταυτόχρονα επιχειρεί να «υποβαθμίσει» το ζήτημα, παραπέμποντας στον περιορισμένο αριθμό πελατών τον οποίο εξυπηρετεί ο κάθε λειτουργός στο συγκεκριμένο τμήμα, ενώ όταν ερωτάται *«Για να καταλάβω, σύμφωνα με εσάς δεν υπάρχει διαφορά στην παροχή τραπεζικών υπηρεσιών μέσω private banking, με την παροχή τραπεζικών υπηρεσιών κανονικών;»* εμφανώς υπεκφεύγοντας, προκρίνει πως: *«Δεν ήμουν ποτέ σε κατάσταση για να γνωρίζω.»*

Ο Μ.Σ. (μάρτυρας Υπεράσπισης για την πλευρά των εναγόμενων 2 και 3), εμφανώς ενημερωμένος για τη σχετική νομοθεσία και κανονισμούς, ως επίσης για τις διαδικασίες και τις εξελίξεις που έλαβαν χώρα κατά πάντα ουσιώδη χρόνο σε σχέση με τα ζητήματα της εξυγίανσης τραπεζικών ιδρυμάτων γενικότερα κατά πάντα ουσιώδη χρόνο, αλλά και ειδικότερα της

εναγόμενης 1 τράπεζας, δεν άφηνε περιθώρια αμφισβήτησης των αναφορών του για το ζήτημα. Με λόγο περιεκτικό και καθ' όλα επεξηγηματικό ως προς τα ουσιαστικά γεγονότα που απασχολούν στην υπό συζήτηση υπόθεση και την εξέλιξη τους, παρέθεσε τις θέσεις του με τρόπο τεκμηριωμένο. Δεν διατηρώ οποιαδήποτε αμφιβολία ότι υπήρξε ειλικρινής μάρτυρας, χωρίς διάθεση να παραστήσει γεγονότα που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, ενώ οι γενικές και αόριστες ως παρέμειναν στο τέλος της ημέρας υποβολές θέσεων περί του αντιθέτου, δεν αφήνουν περιθώριο αμφισβήτησης των αναφορών και των τοποθετήσεων του. Η μαρτυρία του στην έκταση που αναφέρεται στην εξέλιξη των πραγματικών γεγονότων, γίνεται στο σύνολο της αποδεκτή, ενώ παράλληλα το Δικαστήριο αισθάνεται ότι μπορεί να στηριχτεί και ανάλογα να αξιοποιήσει τις επεξηγήσεις και επαρκώς τεκμηριωμένες θέσεις και εισηγήσεις του για ζητήματα της εμπειρογνωμοσύνης του, για την εξαγωγή των δικών του συμπερασμάτων.

Πριν από την ενασχόληση με τα ουσιαστικότερα των ζητημάτων που απασχολούν στην παρούσα, απασχολεί κατά προτεραιότητα το ζήτημα της νομιμοποίησης των εναγόντων να προωθούν την υπό συζήτηση αγωγή ως τούτο προκρίνεται από την πλευρά της εναγόμενης 1. Προτάσσεται από την πλευρά της τελευταίας ότι οι ενάγοντες δεν νομιμοποιούνται να προωθούν την υπό συζήτηση αγωγή, παραπέμποντας προς τούτο στον περί Εξυγίανσης Πιστωτικών και Άλλων Ιδρυμάτων Νόμο, (Ν.17(Ι)/2013) ειδικότερα στα άρθρα 12(15) και 12(16) του εν λόγω νομοθετήματος, υποστηρίζοντας ότι τα μέρη που επηρεάστηκαν από την εφαρμογή του μέτρου διάσωσης με ίδια μέσα δεν έχουν τη δυνατότητα να δρομολογήσουν οποιαδήποτε διαδικασία απαίτησης πληρωμής των χρεών και υποχρεώσεων που επηρεάστηκαν από την εφαρμογή του μέτρου διάσωσης, προτάσσοντας συνακόλουθα ότι οι ενάγοντες κωλύονται (are estopped) από το να καταχωρήσουν και να προωθούν την υπό συζήτηση αγωγή. Άλλωστε, προσθέτουν, (παραπέμποντας σε συγκεκριμένο διάταγμα που εκδόθηκε με βάση τον περί Εξυγίανσης Πιστωτικών κι άλλων Ιδρυμάτων Νόμο του 2013) στην υπο συζήτηση περίπτωση θα πρέπει να ισχύει για την πλευρά της εναγόμενης 1 η Υπεράσπιση της «ματαιώσης σύμβασης» (Frustration).

Με κάθε σεβασμό, η ως άνω προσέγγιση δεν μπορεί να υιοθετηθεί. Είναι φανερό ότι η υπό συζήτηση περίπτωση δεν καλύπτεται από τις πρόνοιες των ως άνω άρθρων του σχετικού νόμου, αφού οι αξιώσεις της πλευράς των εναγόντων απορρέουν, πρωταρχικά, από την ισχυριζόμενη αδικαιολόγητη παράλειψη της εναγόμενης 1 (συμβατικά και άλλως) να εκτελέσει την εντολή τους, πριν από την έκδοση οποιουδήποτε διατάγματος εξυγίανσης και όχι από την εφαρμογή του, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για το υπόλοιπο που βρισκόταν κατατεθειμένο στον επίδικο καταθετικό λογαριασμό. Ούτε ισχύει στην υπό συζήτηση περίπτωση η Υπεράσπιση της «ματαιώσης σύμβασης», (frustration) καθ' ην έκταση η ισχυριζόμενη εντολή για μεταφορά των χρημάτων - και συνακόλουθα το παράπονο και οι όποιες αξιώσεις των εναγόντων σε βάρος της εναγόμενης 1 τράπεζας ως αποτέλεσμα της μη εκτέλεσής της - δεν αμφισβητείται ότι προωθήθηκε πριν την έκδοση του σχετικού διατάγματος εξυγίανσης.

Κατ' επανάληψη έχει αναγνωρισθεί από τη νομολογία των Δικαστηρίων μας ότι η σχέση που δημιουργείται μεταξύ τράπεζας και πελάτη είναι συμβατική. Ως υποδείχθηκε μεταξύ άλλων στην **Cyprus Popular Bank Public Co Ltd v. Otis Elevator (Cyprus) Ltd κ.α.** (2015) 1(A) ΑΑΔ 277:

«Όπως αναφέρεται στο σύγγραμμα Paget's Law of Banking, 9η έκδοση, σελ. 70, η σχέση μεταξύ τραπεζίτη και πελάτη είναι σχέση που ρυθμίζεται από συμφωνία. Ο τραπεζίτης δεν θα πρέπει να επιδεικνύει αμέλεια κατά την εκτέλεση της συμφωνίας. Πότε είναι αμελής, εξαρτάται από τα γεγονότα της υπόθεσης. Η σχέση συνήθως αποτελείται από τη γενική συμφωνία, η οποία είναι βασική για όλες τις συναλλαγές, μαζί με ειδικές συμφωνίες (που αφορούν δανεισμό, συναλλαγές ξένου συναλλάγματος κ.τ.λ.) οι οποίες ισχύουν δια ρητών ενεργειών ή εξυπακουόμενες προθέσεις των μερών.

*Στο σύγγραμμα The Law and Practice of Banking, Vol.1, Banker and Customer του M. Haiden, σελ. 241 αναφέρεται ότι η πληρώνουσα Τράπεζα, έχει καθήκον σύμφωνα με το κοινοδίκαιο, να εξασκήσει φροντίδα όταν δέχεται τις οδηγίες του πελάτη. Οποιαδήποτε παράβαση του καθήκοντος αυτού με αποτέλεσμα την απώλεια υπό του πελάτη, δίδει δικαίωμα γι' αγωγή γι' αποζημιώσεις (βλ. **Bank of Montreal v. Dominion Fresham Guarantee and Casualty Co. Ltd. [1930] A.C. 657**).*

Επίσης στο σύγγραμμα *Paget's Law of Banking* 13η έκδοση σελ. 408, αναφέρονται τ' ακόλουθα:

«When executing the customer's instruction to make a fund transfer the bank acts as its customer's agent. (**Royal Products Ltd. v. Midland Bank Ltd. [1981] 2 Lloyd's Rep. 194**, 198). Acting as agent the bank owes the customer a duty to observe reasonable care and skill in and about executing the customer's orders. The duty arises both at common law and under statute. »

Στην υπόθεση **Genemp Trading Ltd v. Beogradka Banka DD Cobu** (2002) 1 AAD 252, αφού σημειώθηκε ότι η σχέση πελάτη – τραπεζίτη είναι σχέση πιστωτή και χρεώστη, με την τράπεζα να αποκτά δικαίωμα να χρησιμοποιεί τα χρήματα του πελάτη ως δικά της, ο δε τελευταίος διατηρεί το δικαίωμα, στη βάση συμβατικής υποχρέωσης της τράπεζας απέναντι του, να του καταβληθεί από την τράπεζα ίσο ποσό, υποδείχθηκε παράλληλα ότι:

« Εφόσον τα χρήματα εμβάζονται στην Τράπεζα για συγκεκριμένο σκοπό, δημιουργείται εμπιστευμα η δε Τράπεζα, ως εμπιστευματοδόχος, υπέχει υποχρέωση να ενεργεί σύμφωνα με τις οδηγίες του αποστολέα (εμπιστευματοπάρου). (Βλέπε σχετικά *Selangor United Rubber States v. Cradock [1968] 2 All ER*, σελ. 1072 και *Karak Rubber Co. Ltd v. Burden (No 2) [1972] 1 All ER*, σελ. 1210, επίσης, *Halsbury's Laws of England*, 4η Έκδοση, Τόμος 3, (1) παρ. 156 και *Paget's Law of Banking*, 9η Έκδοση, σελ. 89). »

Το συμβατικό καθήκον της τράπεζας προς τους πελάτες της, διασυνδέεται με το καθήκον επιμέλειας που αυτή αναμένεται να επιδεικνύει προς αυτούς. Ως επισημαίνεται στην υπόθεση **Hellenic Bank Public Company v. χχχ Ζαχαριάδου** Πολιτική Έφεση Αρ. 13/2014, ημερ. 11.03.2021:

«Οι σχέσεις τραπεζίτη-πελάτη και το καθήκον επιμέλειας του πρώτου προς το δεύτερο έχει με σαφήνεια σχολιαστεί και οριοθετηθεί διαχρονικά μέσα από τη νομολογία και τα συγγράμματα. Στο σύγγραμμα "**The relationship of bank and customer division C para.61**" εξηγείται πως:

"General. A bank has a duty under its contract with its customer to exercise reasonable care and skill in carrying out its part with regard to operations within its contract with its customer. The duty to exercise reasonable care and skill extends over the whole range of banking business within the

contract with the customer. Thus the duty applies to interpreting, ascertaining and acting in accordance with the instructions of the customer. The standard of reasonable care and skill is an objective standard applicable to banks. Whether or not it has been attained in any particular case has to be decided in the light of all the relevant facts, which can vary almost infinitely.”»

Συμπλέοντας με την ως άνω θεώρηση των πραγμάτων, στο σύγγραμμα **Ellinger's Modern Banking Law**, 5η έκδ., σελίδα 154, στην παράγραφο υπό τον τίτλο: *Duty of care in contract and tort*, υποδεικνύεται πως: «*A customer may try to recover his losses from the bank by pleading the breach of an implied term in the banker - customer contract to exercise reasonable care and skill*», ενώ σημειώνεται στη συνέχεια ότι ένας ενάγοντας μπορεί να προωθήσει τις απαιτήσεις του, στηριζόμενος συγχρόνως (concurrently) και σε αστικό αδίκημα, καταλήγοντας πως:

«Whilst the contractual and tortious duties are usually coextensive, there is no principled reason why a tortious duty might not be wider in scope than its contractual counterpart, although the contractual relationship will often be important in defining the scope of any common law duty of care and a court will not impose any such tortious duty at all if it would be inconsistent with the contractual terms. »

Ως δε υποδεικνύεται στο ίδιο πιο πάνω σύγγραμμα, στη σελίδα 169, στην παράγραφο υπό τον τίτλο, *Remedies*:

«When a bank breaches its contractual and -or tortious duty of care the ordinary contractual and tortious remedies apply, the most usual of which is an award of compensatory damages. In contrast, breach of fiduciary duty attracts remedies that are primarily restitutionary or restorative in nature.»

Έχει ήδη εντοπιστεί πως στις δικογραφημένες θέσεις της εναγόμενης 1 τράπεζας, προβάλλεται αφενός η μη δέουσα συμπλήρωση και αποστολή των σχετικών εγγράφων-οδηγιών εκ μέρους των εναγόντων στο υποκατάστημα Private Banking της εναγόμενης 1 στην Κύπρο και αφετέρου ο φόρτος εργασίας, ως παράγοντες που δεν καθιστούσαν δυνατή την διεκπεραίωση των οδηγιών και τη συνακόλουθη μεταφορά των χρημάτων στο λογαριασμό που επιθυμούσαν οι ενάγοντες.

Ευθύς εξ' αρχής θα πρέπει να εντοπιστεί το γεγονός, ως τέθηκε

υπόψη του Δικαστηρίου και γίνεται αποδεκτό, ότι οι ενάγοντες, με διάφορους τρόπους και κατ' επανάληψη, γραπτώς και μέσω σχετικών επικοινωνιών, μια εβδομάδα περίπου προηγούμενα της 15.03.2013, έκαναν γνωστή την πρόθεση τους για μεταφορά των χρημάτων που ήταν κατατεθειμένα στον σχετικό προθεσμιακό λογαριασμό σε υποκατάστημα της εναγόμενης 1 στην Ελλάδα (τεκμήρια 3, 4 και 5). Ως τέθηκε δε υπόψη του Δικαστηρίου, χωρίς να αμφισβητηθεί, ήδη από τις 11.3.2013, ο ενάγοντας 1 κατάφερε να επικοινωνήσει τηλεφωνικά με υπάλληλο του τμήματος Private Banking της εναγόμενης 1 στην Κύπρο, ενημερώνοντας το συγκεκριμένο τμήμα για την βούληση των εναγόντων να μεταφέρουν τα χρήματα του συγκεκριμένου λογαριασμού προθεσμιακής κατάθεσης σε λογαριασμό στην Αθήνα, ζητώντας ενημέρωση και οδηγίες για τον τρόπο που θα μπορούσε τούτο να γίνει. Στη συνέχεια, στη βάση των οδηγιών συγκεκριμένου λειτουργού της εναγόμενης 1 ως προς τις ενέργειες που έπρεπε να γίνουν προς τούτο, συμπληρώθηκε σχετικό έντυπο που παραλήφθηκε από το υποκατάστημα Νέου Κόσμου της εναγόμενης 1 στην Ελλάδα, (τεκμήριο 7) το οποίο, αφού υπεγράφη από τους υπόλοιπους ενάγοντες και επιβεβαιώθηκε τούτο από υπάλληλο της εναγόμενης 1 σε άλλο υποκατάστημα της εναγόμενης 1 στην Ελλάδα, ο ενάγων 1 το μετέφερε και το παράδωσε στο υποκατάστημα της εναγόμενης 1 στον Νέο Κόσμο, υπογράφοντας το στην παρουσία του διευθυντή του εν λόγω καταστήματος. Παράλληλα, με την παράδοση της έγγραφης οδηγίας-εντολής, ο ενάγων 1 προέβη σε ενυπόγραφη δέσμευση όπως το ποσό του εμβάσματος κατατεθεί σε προθεσμιακό λογαριασμό ενός μηνός στο υποκατάστημα της εναγόμενης 1 στο Νέο Κόσμο, εξηγώντας ότι με αυτή τη διευθέτηση-ρύθμιση η οποία επιτεύχθηκε, δεν θα υπήρχε οποιαδήποτε χρέωση εξαιτίας της πρόωρης ανάληψης των κεφαλαίων του προθεσμιακού λογαριασμού στην Κύπρο. Παρεμβάλλεται πως την συγκεκριμένη πρακτική επιβεβαίωσε και η Μ.Α. (δεύτερη μάρτυρας για την πλευρά της εναγόμενης 1). Στη συνέχεια, ως τέθηκε επίσης υπόψη του Δικαστηρίου και γίνεται αποδεκτό, η ώρα 10:57 π.μ. της 15.3.2013, οι σχετικές οδηγίες μεταφέρθηκαν με τηλεομοιότυπο (fax) από το υποκατάστημα Νέου Κόσμου προς το κατάστημα Private Banking της εναγόμενης 1 στην Κύπρο, που εξυπηρετούσε τους ενάγοντες. Το γεγονός

ότι οι σχετικές οδηγίες απεστάλησαν στο κατάστημα Private Banking της εναγόμενης 1 στη Λευκωσία, επιβεβαιώνεται και από την επιστολή ημερομηνίας 3.4.2013 του διευθυντή κατά πάντα ουσιώδη χρόνο του υποκαταστήματος της εναγόμενης 1 στον Νέο Κόσμο στην Αθήνα, (τεκμήριο 9) όπου καταγράφεται από το εν λόγω πρόσωπο, μεταξύ άλλων, ότι στις 11:40 π.μ. της 15.3.2013, ο ίδιος επικοινωνήσε με το κατάστημα Private Banking της εναγόμενης 1 στην Κύπρο, με συγκεκριμένη συνάδελφο του, η οποία τον διαβεβαίωσε για την παραλαβή όλων των εγγράφων, ενημερώνοντας τον ταυτόχρονα ότι θα προχωρούσε στη διεκπεραίωση των εντολών.

Δεν παραβλέπω τις παραλήψεις που εντόπισε και υπέδειξε η μάρτυρας Μ.Α. στο έντυπο των οδηγιών (τεκμήριο 7). Ούτε την εισήγηση της πως σε περίπτωση που η ίδια χειριζόταν το ζήτημα, ενόψει των ελλείψεων που υπέδειξε ότι υπήρχαν στο σχετικό έντυπο, θα αναζητούσε αποσαφήνιση τους και διευκρινίσεις κατά τον τρόπο που εξήγησε. Ωστόσο, παρά τις δικές της επισημάνσεις και επιφυλάξεις, οι οποίες θα πρέπει να σημειωθεί ότι έγιναν εκ των υστέρων και χωρίς η ίδια να έχει προσωπική εμπλοκή ή ανάμειξη με τα τεκταινόμενα στην υπό συζήτηση περίπτωση γεγονότα κατά τον ουσιώδη χρόνο που αυτά εξελίσσονταν, γεγονός παραμένει ότι οι συνάδελφοί της, οι οποίοι χειρίζονταν για μέρες το ζήτημα, ουδέποτε φαίνεται να προέβαλαν ότι δεν έγιναν κατανοητές οι εντολές ή ότι δεν μπορούσαν να εκτελεστούν ενόψει ελλείψεων και μη δέουσας συμπλήρωσης του σχετικού εντύπου. Ούτε παρουσιάζονται να ζητούν οποιοσδήποτε διευκρινήσεις όταν και τηλεφωνικά επιβεβαιώνουν την λήψη τους. Καμία τέτοια μαρτυρία ή στοιχείο τέθηκε υπόψη του Δικαστηρίου. Αντίθετα, στη βάση όλων όσων έχουν τεθεί υπόψη του Δικαστηρίου και γίνονται αποδεκτά, όταν μετά από παρατήρηση του ενάγοντα 1 πως δεν είχε στο μεταξύ γίνει η σχετική μεταφορά των χρημάτων στο λογαριασμό των εναγόντων στο υποκατάστημα της εναγόμενης 1 στο Νέο Κόσμο, ο διευθυντής του εν λόγω υποκαταστήματος επικοινωνεί και τηλεφωνικά για το ζήτημα με συναδέλφους του στο κατάστημα Private Banking στη Λευκωσία, βεβαιώνεται από την πλευρά τους για το γεγονός ότι λήφθηκαν οι σχετικές εντολές και ότι θα προχωρούσαν στη διεκπεραίωση τους. Στις

επίμονες δε οχλήσεις του ενάγοντα ως προς την εξέλιξη του ζητήματος, (τεκμήρια 12 και 26) σε χρόνο μάλιστα μεταγενέστερο της 15.03.2013, του μεταφέρθηκε απευθείας από υπάλληλο του καταστήματος Private Banking της εναγόμενης 1, ότι για το όλο ζήτημα έχουν υποβληθεί προς την Κεντρική Τράπεζα «όλα τα απαραίτητα αποδειχτικά» κατά τρόπο που θα επέτρεπε την εξαίρεση του συγκεκριμένου προθεσμιακού λογαριασμού από τα μέτρα εξυγίανσης. Προφανώς, οι ως άνω συνάδελφοι της Μ.Α. γνώριζαν και κατανόησαν επαρκώς τις σχετικές οδηγίες-εντολές για τις οποίες, ως τουλάχιστον διαβεβαίωναν εγγράφως τον ενάγοντα 1, «μεσολαβούσαν» προς την Κεντρική Τράπεζα υποβάλλοντας σχετικό αίτημα εξαίρεσης του επίδικου προθεσμιακού λογαριασμού των εναγόντων.

Είναι γεγονός ότι στο έντυπο που τιτλοφορείται «ΟΔΗΓΙΕΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ», (τεκμήριο 7) δεν εντοπίζεται επιβεβαίωση της υπογραφής του ενάγοντα 1, σε αντίθεση με τις τρεις υπογραφές των υπόλοιπων εναγόντων, οι οποίες επιβεβαιώθηκαν, σε άλλο υποκατάστημα της εναγόμενης 1 στην Ελλάδα, (Μοσχάτο) κατά τον τρόπο που εξηγήθηκε στο Δικαστήριο από τον ενάγοντα 1. Ως τέθηκε ωστόσο υπόψη του Δικαστηρίου χωρίς να αμφισβητηθεί, το εν λόγω έντυπο υπεγράφη από τον ενάγοντα 1 στην παρουσία του διευθυντή του υποκαταστήματος Νέου Κόσμου. Παρά το γεγονός δε, ότι σε αυτό εντοπίζεται σχετική σφραγίδα επιβεβαίωσης υπογραφής πελάτη, ο πιο πάνω διευθυντής, παρέλειψε να προχωρήσει, μέσω της υπογραφής του, σε επιβεβαίωση της υπογραφής του ενάγοντα 1. Προχώρησε ωστόσο, αμέσως μετά, στην αποστολή του σχετικού εντύπου-εντολής, επικοινωνώντας παράλληλα, μία περίπου ώρα αργότερα, με συνάδελφο του λειτουργό στο Private Banking της εναγόμενης 1 στη Λευκωσία, η οποία τον διαβεβαίωσε ότι λήφθηκαν οι σχετικές εντολές και ότι θα διεκπεραιώνονταν. Τα πιο πάνω καθιστούν εκ του περισσού οποιαδήποτε εκ των υστέρων συζήτηση επί του ζητήματος. Είναι προφανές πως υπό τις πιο πάνω αποδεκτές από το Δικαστήριο περιστάσεις, ότι η πλευρά των εναγόντων δεν θα μπορούσε να ευθύνεται για την παράλειψη του διευθυντή του υποκαταστήματος της εναγόμενης 1 να επιβεβαιώσει δια της υπογραφής του την υπογραφή του ενάγοντα 1 στο σχετικό έντυπο το οποίο καθυκόντως ανέλαβε να παραλάβει

και να αποστείλει στο κατάστημα Private Banking της εναγόμενης 1 στην Κύπρο. Ούτε η πλευρά της εναγόμενης 1, υπό τις ως άνω περιστάσεις, θα μπορούσε να αντλήσει οποιοδήποτε όφελος από παραλήψεις ή λάθη των δικών της λειτουργιών στο πλαίσιο της άσκησης των καθηκόντων τους.

Δεν παραβλέπω το γεγονός πως δεν υπήρξε ουσιαστικός αντίλογος στις λεπτομερείς αναφορές της Μ.Α. σε σχέση με την διαδικασία που θα έπρεπε να ακολουθηθεί στην υπό συζήτηση περίπτωση, τους ελέγχους και τις αναγκαίες εγκρίσεις για να καταστεί δυνατή η μεταφορά των χρημάτων στο υποκατάστημα της εναγόμενης 1 στην Ελλάδα, ως οι οδηγίες-εντολές των εναγόντων. Ούτε το γεγονός ότι η συγκριμένη μεταφορά, παρά το γεγονός ότι δεν ήταν από τις πλέον πολύπλοκες, αφού ως εξηγήθηκε στο Δικαστήριο ήταν «on account», δηλαδή από λογαριασμό των εναγόντων σε λογαριασμό των εναγόντων, θα έπρεπε να γίνει μέσω του συστήματος swift, ως ήταν η ακολουθητέα προς τούτο πρακτική της εναγόμενης 1, παρά το γεγονός ότι η μεταφορά θα μεταφερόταν σε υποκατάστημα της στην Ελλάδα. Ως εξηγήθηκε άλλωστε από το στέλεχος της Κεντρικής Τράπεζας, μάρτυρα Μ.Σ., αυτό αποτελούσε ζήτημα που αφορούσε αποκλειστικά την εναγόμενη 1 τράπεζα. Ωστόσο, γεγονός παραμένει ότι ουδείς από τους άμεσα εμπλεκόμενους λειτουργούς-εργοδοτούμενος κατά πάντα ουσιώδη χρόνο της εναγόμενης 1, οι οποίοι παρουσιάζονται να εμπλέκονται στη λήψη και την εκτέλεση των οδηγιών, δεν παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο για να τοποθετηθεί σε σχέση με τον δικογραφημένο ισχυρισμό περί φόρτου εργασίας την δεδομένη στιγμή. Η εναγόμενη 1, περιορίστηκε στην μαρτυρία της Μ.Α., η οποία, ως έχει ήδη εντοπιστεί, αναφερόμενη γενικά στη διαδικασία μεταφοράς χρημάτων σε περιπτώσεις του είδους, δεν ήταν σε θέση να διαφωτίσει το Δικαστήριο για τη συγκεκριμένη περίπτωση ενώ δεν δίστασε να διαφοροποιήσει την αρχική της επιφύλαξη όσον αφορά την δυνατότητα εκτέλεσης των σχετικών οδηγιών εντός του εναπομείναντος ωφέλιμου χρόνου εργασίας της 15.03.2013, παραδεχόμενη πως υπό συγκεκριμένες περιστάσεις θα μπορούσαν οι οδηγίες να εκτελεστούν εντός μίας ώρας, στάση που κρίνεται ότι ενισχύει στο τέλος της ημέρας την θεώρηση του Δικαστηρίου ότι σε κάποιες τουλάχιστον περιπτώσεις, η τελευταία αντιλαμβανόταν την παρουσία της στη διαδικασία ως ευκαιρία να

εξυπηρετήσει με τη μαρτυρία της την δικογραφημένη εκδοχή και θέσεις της εναγόμενης 1.

Έχοντας υπόψη τα πιο πάνω, συνολικά θεωρούμενα, αποτελεί κατάληξη του Δικαστηρίου ότι δεν θα μπορούσε να υιοθετηθεί η θέση πως οι οδηγίες, ενόψει του γεγονότος ότι ήταν ελλιπείς και όχι πλήρως συμπληρωμένες, δεν θα μπορούσαν να γίνουν κατανοητές και συνακόλουθα να εκτελεστούν. Ούτε να υιοθετηθούν, οι αρχικές τουλάχιστον επιφυλάξεις της Μ.Α. όσον αφορά την δυνατότητα εκτέλεσης των οδηγιών εντός τρεισήμισι ωρών από τη λήψη τους.

Των ως άνω λεχθέντων και πριν από την εγκατάλειψη του ειδικότερου αυτού ζητήματος, έχει αισθάνομαι τη δική του σημασία, ενισχύοντας στο τέλος της ημέρας την αντίληψη του Δικαστηρίου περί προσχηματικής και εκ των υστέρων προβολής από την πλευρά της εναγόμενης 1 τράπεζας των ως άνω αιτιάσεων και δικαιολογιών, η επισήμανση του γεγονότος ότι στη βάση όλων όσων έχουν τεθεί υπόψη του Δικαστηρίου και έγιναν αποδεκτά, σε κανένα στάδιο πριν από την καταχώρηση της Υπεράσπισης της εναγόμενης 1 τράπεζας, προβλήθηκαν από την πλευρά της τελευταίας ισχυρισμοί περί φόρτου εργασίας και έλλειψης χρόνου ή περί ελλιπούς συμπλήρωσης και μη κατανόησης των σχετικών οδηγιών.

Το ζήτημα δεν τελειώνει εδώ. Με δεδομένο ότι η σχετική οδηγία – εντολή των εναγόντων δεν κατέστη δυνατό να εκτελεστεί μέχρι το τέλος της 15.3.2013, τελευταίας εργάσιμης ημέρας για την εναγόμενη 1 τράπεζα πριν επέλθουν τα κατακλυσμαία γεγονότα, (κατά τον τρόπο που εξηγήθηκαν στο Δικαστήριο μεταξύ άλλων και από τον μάρτυρα Μ.Σ. και γίνονται αποδεκτά) τα οποία οδήγησαν τελικά στην έκδοση των σχετικών διαταγμάτων εξυγίανσης και στην ειδικότερη απομείωση του επίδικου προθεσμιακού καταθετικού λογαριασμού των εναγόντων κατά τον τρόπο που τέθηκε στο Δικαστήριο και παρέμεινε αδιαμφισβήτητο, θα πρέπει να εξεταστεί εάν η μη εκτέλεση της στο χρονικό διάστημα των τρεισήμισι περίπου ωρών που οι λειτουργοί της εναγόμενης 1 είχαν στη διάθεση τους,

αποτελεί παραβίαση συμβατικού όρου της μεταξύ των εναγόντων και της εναγόμενης 1 σχέσης ή συμπεριφορά που καταδεικνύει από την πλευρά της εναγόμενης 1 τράπεζας, έλλειψη δέουσας φροντίδας και επιμέλειας, παράβασης καθήκοντος και εμπιστοσύνης, ως αυτά οφείλονται από την πλευρά της προς τους ενάγοντες-πελάτες της τη δεδομένη στιγμή.

Εξετάζοντας με προσοχή τα σχετικά έντυπα που αφορούσαν το άνοιγμα και τη λειτουργία του ως άνω προθεσμιακού καταθετικού λογαριασμού των εναγόντων στην εναγόμενη 1 και τους όρους λειτουργίας του συγκεκριμένου λογαριασμού, ως αυτά τέθηκαν υπόψη του Δικαστηρίου ως δέσμη, (τεκμήριο 2) δεν διαπιστώνεται οποιοσδήποτε όρος ο οποίος ρητά να καθορίζει τον χρόνο εντός του οποίου η εναγόμενη 1 τράπεζα, ως αντισυμβαλλόμενη των εναγόντων, αναλάμβανε να εκτελέσει οδηγίες του είδους. Παρά την απουσία οποιασδήποτε ρητής προνοίας στη σχετική σύμβαση, ως έχει ήδη εντοπιστεί, η τράπεζα υπέχει έναντι των εναγόντων - πελατών της, γενικότερο καθήκον επίδειξης της δέουσας επιμέλειας και φροντίδας (reasonable care and skill). Συνακόλουθα, το Δικαστήριο θα πρέπει να εξετάσει, στη βάση πάντα των ειδικότερων περαστικών που περιβάλλουν την υπό συζήτηση περίπτωση, κατά πόσο η μη εκτέλεση της σχετικής οδηγίας-εντολής για μεταφορά των χρημάτων σε λογαριασμό στο υποκατάστημα της εναγόμενης 1 στην Ελλάδα εντός του πιο πάνω χρονικού διαστήματος μπορεί να θεωρηθεί στάση και συμπεριφορά που αποκαλύπτει από τη πλευρά της μη επίδειξη της δέουσας φροντίδας και επιμέλειας, (ως η έννοια του όρου και η σχετική υποχρέωση πιο πάνω έχουν εξηγηθεί) κατά τρόπο που να επιτρέπει στους ενάγοντες ανάλογες θεραπείες αποζημίωσης και αποκατάστασης.

Ο ευπαίδευτος συνήγορος της εναγόμενης 1 τράπεζας, παρέπεμψε για το ζήτημα στις πρόνοιες του περί Υπηρεσιών Πληρωμών Νόμο του 2009, (Ν.128(Ι)/2009) ειδικότερα στο άρθρο 63 του εν λόγω νομοθετήματος, σύμφωνα με το οποίο:

«Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή υποχρεούται να μεριμνά ώστε ο λογαριασμός του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου να πιστώνεται με το ποσό της πράξης πληρωμής το αργότερο στο τέλος της

επόμενης εργάσιμης ημέρας μετά το χρόνο λήψης της εντολής. Έως την 1η Ιανουαρίου 2012, ο πληρωτής και ο οικείος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνούν διαφορετική προθεσμία που δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τρεις εργάσιμες ημέρες. Οι προθεσμίες αυτές μπορούν να παρατείνονται κατά μία επιπλέον εργάσιμη ημέρα για τις πράξεις πληρωμής για τις οποίες η σχετική εντολή δόθηκε σε έντυπη μορφή.»

Είναι γεγονός ότι η εναγόμενη 1 τράπεζα, ως πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, δεν φαίνεται να είχε παραβιάσει την εκ του ως άνω νόμου απορρέουσα υποχρέωση της να μεριμνά ώστε ο λογαριασμός του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου να πιστώνεται με το ποσό της πράξης πληρωμής το αργότερο στο τέλος της επόμενης εργάσιμης μέρας μετά τον χρόνο λήψης μιας εντολής πληρωμής. Ωστόσο, το γεγονός ότι δεν εξαντλήθηκε ο χρόνος που προβλέπεται στο πιο πάνω άρθρο, εντός του οποίου, το αργότερο, θα πρέπει να γίνει η πιο πάνω ενέργεια, δεν αποκλείει εκ των προτέρων και άνευ άλλου τινός, την διερεύνηση του ζητήματος αν υπό το σύνολο των περιστάσεων που περιβάλλουν την υπό συζήτηση περίπτωση, η τράπεζα επέδειξε ή όχι έναντι των εναγόντων - πελατών της την δέουσα επιμέλεια και φροντίδα, κατά τρόπο που οι τελευταίοι να δικαιούνται σε βάρος της θεραπείες ως οι αιτούμενες.

Σοβαρά έχει απασχολήσει, βασανιστικά θα τολμούσα να πω, το πιο πάνω ζήτημα.

Έχει ήδη αποσαφηνιστεί πως παρά το γεγονός ότι η εναγόμενη 1 τράπεζα, δεν αποτελούσε ξεχωριστή νομική οντότητα από τα υποκαταστήματα της στην Ελλάδα, εντούτοις, ως είχε την δυνατότητα στο πλαίσιο καθορισμού από την ίδια των εσωτερικών της διαδικασιών και του τρόπου διεξαγωγής των τραπεζικών της εργασιών, καθόρισε πως οι μεταφορές μεταξύ της εναγόμενης 1 και των υποκαταστημάτων της στην Ελλάδα, τα οποία χρησιμοποιούσαν διαφορετικούς κωδικούς IBAN, θα γινόταν όχι ως εσωτερική πράξη αλλά με τη χρήση τους συστήματος swift. Ομοίως, δεν διαλανθάνει της προσοχής του Δικαστηρίου ο αριθμός ενεργειών και ελέγχων που θα έπρεπε να γίνουν και εγκρίσεων που θα έπρεπε να εξασφαλιστούν πριν ολοκληρωθεί η εκτέλεση των σχετικών εντολών. Ούτε το γεγονός πως για να ολοκληρωθεί το όλο εγχείρημα, θα

έπρεπε να αποσταλεί τελικά σε ειδικό τμήμα της εναγόμενης 1 τράπεζας που διαχειριζόταν τα ζητήματα μεταφοράς χρημάτων μέσω Swift. Τα πιο πάνω, τέθηκαν με λεπτομέρεια υπόψη του Δικαστηρίου από την Μ.Α. και παρέμειναν χωρίς ουσιαστικό αντίλογο. Ωστόσο, ως έγινε στο τέλος της ημέρας παραδεχτό και από την ως άνω μάρτυρα της εναγόμενης 1, υπό την προϋπόθεση ότι όλοι οι εμπλεκόμενοι υπάλληλοι και τμήματα της εναγόμενης 1 τράπεζας ήταν διαθέσιμοι να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους και να επιτελέσουν το δικό τους ρόλο στην όλη αλυσίδα των αναγκαίων ενεργειών, ως αυτή επεξηγήθηκε, η σχετική εντολή με άνεση θα μπορούσε να εκτελεστεί στον εναπομείναντα ωφέλιμο χρόνο εργασίας και εξυπηρέτησης πελατών της εναγόμενης 1, κατά την 15.03.2013, ειδικότερα εντός μίας ώρας από τη λήψη της.

Των ως άνω λεχθέντων, έχει ασφαλώς τη δική της, ιδιαίτερη σημασία, η επισήμανση του γεγονότος πως από την πλευρά της εναγόμενης 1 τράπεζας, δεν έχει τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου οποιαδήποτε μαρτυρία ή στοιχείο, ικανά - αφού τεθούν στη βάση της αξιολογικής διήθησης και διύλισης και γίνουν αποδεκτά - να καταδείξουν ότι πράγματι, τη συγκεκριμένη εργάσιμη ημέρα για καλούς και αντικειμενικά αποδεχτούς λόγους, λειτουργοί της εναγόμενης 1 τράπεζας στο κατάστημα Private Banking στη Λευκωσία, δεν είχαν το χρόνο να εκτελέσουν τη συγκεκριμένη οδηγία - εντολή των εναγόντων. Στην ουσία, κανένα λόγο δεν προέβαλαν γιατί σε διάστημα τρεισήμισι περίπου ωρών από τη λήψη της οδηγίας μέχρι το τέλος της εργάσιμης ημέρας της 15.03.2013 και ενώ διαβεβαίωσαν προς τούτο, δεν ενήργησαν ανάλογα. Η μάρτυρας υπεράσπισης Μ.Α., πέραν των γενικών αναφορών και επεξηγήσεων της για τον τρόπο μεταφοράς των χρημάτων σε περιπτώσεις ως η υπό συζήτηση, μη ούσα εμπλεκόμενη στην εξέλιξη των γεγονότων που περιβάλλουν την υπό συζήτηση περίπτωση, εκ των πραγμάτων δεν ήταν σε θέση να προβάλλει οποιαδήποτε συγκεκριμένη αιτία ή δικαιολογία που δυνατόν να δικαιολογούσε, την δεδομένη στιγμή, τη μη εκτέλεση της συγκεκριμένης εντολής εντός της μίας ώρας από τη λήψη των οδηγιών, ως παραδέχτηκε ότι τούτο ήταν εφικτό να γίνει. Άλλωστε, κληθείσα να τοποθετηθεί στη θέση πως «ο ισχυρισμός της εναγόμενης 1, ότι υπήρξε καθυστέρηση στην εκτέλεση της εντολής λόγω της ανάγκης

λήψης έγκρισης, αποτελεί εκ των υστέρων δικαιολογία.» περιορίστηκε να απαντήσει πως *«Εγώ απλά σας ανέφερα τη διαδικασία που χρειάζεται να γίνεται. Από εκεί και πέρα δεν έχω κάτι άλλο να προσθέσω».* Είναι προφανές ότι οποιαδήποτε απόπειρα εκ μέρους του Δικαστηρίου ουσιαστικά να πιθανολογήσει για το ειδικότερο αυτό ζήτημα, θα αποτελούσε εξέλιξη ανεπίτρεπτη και αντινομική.

Παρεμβάλλεται ότι οι ενάγοντες ήταν πελάτες του καταστήματος Private Banking της εναγόμενης 1 τράπεζας, απολαμβάνοντας σύμφωνα με την Μ.Α. προνομιούχας αντιμετώπισης ως προς τον αριθμό πελατών που εξυπηρετεί ο κάθε λειτουργός αλλά και άμεσης εξυπηρέτησης, την οποία ο ενάγοντας 1 δεν είχε οποιοδήποτε ενδοιασμό να επιβεβαιώσει, εκφράζοντας την ευαρέσκεια του για τον επαγγελματισμό και άμεση ανταπόκριση των λειτουργών της εναγόμενης 1 τράπεζας καθ' όλη τη διάρκεια της προγενέστερης συνεργασίας τους, ακόμα και σε περιπτώσεις που σχετικές οδηγίες-εντολές δίδονταν τηλεφωνικά. Περαιτέρω, δεν διαλανθάνει της προσοχής ότι στην υπό συζήτηση περίπτωση η μεταφορά η οποία ζητήθηκε να γίνει ήταν «on account», (δηλαδή από λογαριασμό των εναγόντων στην εναγόμενη 1 τράπεζα σε άλλο λογαριασμό των εναγόντων στην ίδια τράπεζα) αφορούσε δηλαδή, ως εξήγησε η μάρτυς Μ.Α., μια πιο «απλή» μεταφορά, χωρίς την αναγκαιότητα να γίνουν συγκεκριμένοι έλεγχοι στους οποίους η τελευταία αναφέρθηκε. Μεταφορά, σημειώνεται, για την οποία οι αρμόδιοι λειτουργοί στο κατάστημα Private banking της εναγόμενης 1 στην Κύπρο είχαν ήδη ενημερωθεί μία σχεδόν εβδομάδα προηγουμένως, εξηγώντας μάλιστα στον ενάγοντα 1 την διαδικασία προς τούτο. Περαιτέρω, μετά την αποστολή της σχετικής οδηγίας-εντολής, οι ενάγοντες, μέσω του διευθυντή του υποκαταστήματος της εναγόμενης 1 στο Νέο Κόσμο, όχλησαν επί τούτου τους λειτουργούς της εναγόμενης 1 στο κατάστημα Private Banking στη Λευκωσία, οι οποίοι και διαβεβαίωσαν ότι έλαβαν όλα τα έγγραφα και ότι θα προχωρήσουν στην διεκπεραίωση της εντολής.

Έχοντας όλα τα πιο πάνω κατά νου, συνολικά και αντικειμενικά θεωρούμενα, αποτελεί κατάληξη του Δικαστηρίου ότι η εναγόμενη 1 τράπεζα, στη συγκεκριμένη περίπτωση, παραλείποντας και ολιγωρώντας να

ενεργήσει ως η εντολή των εναγόντων-πελατών της, ενώ φαίνεται να είχε την δυνατότητα προς τούτο, παραβίασε την υποχρέωση της όπως επιδεικνύει τη δέουσα φροντίδα και επιμέλεια απέναντι τους. Τίποτα δεν έχει τεθεί υπόψη του Δικαστηρίου ικανό να δικαιολογήσει την ολιγωρία εκ μέρους της και τη μη εκτέλεση της επίδικης εντολής των εναγόντων κατά πάντα ουσιώδη χρόνο, κατάληξη που επιτρέπει στους ενάγοντες βάσιμα να διεκδικούν την καταβολή του υπόλοιπου ποσού που ως αδιαμφισβήτητο παρέμεινε, είχαν κατατεθειμένο κατά πάντα ουσιώδη χρόνο στον ως άνω λογαριασμό τους, ήτοι το ποσό των €288.919,00.

Ως έχει ήδη σημειωθεί, η πλευρά των εναγόντων κωδικοποιώντας τις απαιτήσεις της, πέραν της προβολής της θέσης περί μη εκτέλεσης της εντολής τους για μεταφορά των χρημάτων που βρισκόταν κατατεθειμένα στον επίδικο λογαριασμό προθεσμιακής κατάθεσης, περιόρισε τα παράπονα και άλλες συνακόλουθες διεκδικήσεις της, στο ζήτημα της αντισυνταγματικότητας των διαταγμάτων εξυγίανσης που οδήγησαν στην απομείωση της ως άνω προθεσμιακής τους κατάθεσης. Ως κατ' επανάληψη έχει διακηρυχθεί από τη νομολογία των Δικαστηρίων μας, τα τελευταία, δεν προχωρούν σε εξέταση ζητημάτων η επίλυση των οποίων δεν θα κατέληγε σε οποιοδήποτε πρακτικό αποτέλεσμα. Ούτε χορηγούν γνωμοδοτήσεις ενεργώντας επί ματαίω, εξετάζοντας *in abstracto* (αφηρημένα) τη συνταγματικότητα ενός νομοθετήματος, παρά μόνο αν τούτο είναι αναγκαίο για την επίλυση συγκεκριμένης δικαστικής διαφοράς (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας v. Tudor** (2011) 1(B) A.A.Δ. 1176 και **Board for Registration of Architects and Civil Engineers v. Kyriakides** (1966) 3 C.L.R.640, **Μαρκιτανής v. Μουτζούρη** (2000) 1(B) A.A.Δ. 923 και «**Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο**» του Π. Δαγτόγλου, σελ. 128).

Έχοντας υπόψη τα πιο πάνω και συμπλέοντας με σχετική εισήγηση συνηγόρων στη διαδικασία, κρίνεται ότι η ως άνω κατάληξη του Δικαστηρίου για το δικαιολογημένο και βάσιμο υπό τις περιστάσεις της απαίτησης των εναγόντων σε βάρος της εναγόμενης 1 τράπεζας, καθιστά εκ του περισσού την αναγκαιότητα ενασχόλησης του Δικαστηρίου με το ζήτημα της συνταγματικότητας ή μη των ως άνω διαταγμάτων εξυγίανσης.

Ενόψει όλων όσων πιο πάνω προσπάθησα να εξηγήσω, εκδίδεται απόφαση προς όφελος των εναγόντων και σε βάρος της εναγόμενης 1 τράπεζας, για το ποσό των €282,912.00 Αποτελεί τούτο το υπόλοιπο του λογαριασμού προθεσμιακής κατάθεσης που οι ενάγοντες διατηρούσαν στην εναγόμενη 1 τράπεζα, το οποίο, κατά τον τρόπο που πιο πάνω έχει εξηγηθεί, η εναγόμενη 1 αδικαιολόγητα παρέλειψε να μεταφέρει σε λογαριασμό των εναγόντων-πελατών της, ως η σχετική εντολή των τελευταίων.

Το ως άνω ποσό θα φέρει νόμιμο τόκο από την καταχώρηση της αγωγής.

Η εναγόμενη 1, κατ' εφαρμογή του βασικού κανόνα όσον αφορά τα έξοδα, σύμφωνα με τον οποίο αυτά θα πρέπει να ακολουθούν το αποτέλεσμα της διαδικασίας, θα επιβαρυνθεί τα έξοδα των εναγόντων στη διαδικασία όπως θα υπολογιστούν από τον αρμόδιο προς τούτο πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Όσον αφορά τα έξοδα των εναγόμενων 2-3 και 4 στη διαδικασία, ενόψει και της ως άνω εξέλιξης, το Δικαστήριο επιθυμεί να ακούσει τους ευπαιδευτους συνήγορους όλων των πλευρών επί του ειδικότερου αυτού ζητήματος.

(Υπ.)

Α. Δαυίδ, Π.Ε.Δ.

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΗΤΗΣ